

Najpiękniejsze dworce świata

The most beautiful railway stations in the world

Najpiękniejsze dworce świata

The most beautiful
railway stations
in the world

Lepiej **ZOBACZYĆ**
coś **raz**,
niż **SŁYSZEĆ** o tym
tysiąc razy

It is better to **SEE**
something **once**
than to **hear** about it
thousands of times

Antwerpen-Centraal

Główna stacja kolejowa największego belgijskiego miasta. Obecny budynek dworca został wzniesiony w 1905 r. według projektu Louisa Delacenserie. Niezwykle eklektyczne podejście architekta, zainspirowanego takimi budynkami jak rzymski Panteon, utrudnia określenie jednego stylu architektonicznego. Neorenesansowy styl głównej hali nawiązywać miał do gospodarczego i artystycznego rozkwitu miasta w XVI w. Ze względu na spektakularną kopułę wieńczącą halę główną (75 m), budynek znany jest lokalnie jako „katedra kolejowa”. Wiata nad peronami, będąca połączeniem żelaza i szkła, zajmuje powierzchnię 12 tys. m², a jej wysokie na 40 m hale były koniecznością w czasach obficie dymiących lokomotyw parowych. Dworzec uznawany jest za najwspanialszy przykład architektury kolejowej nie tylko Belgii, ale i całego świata.

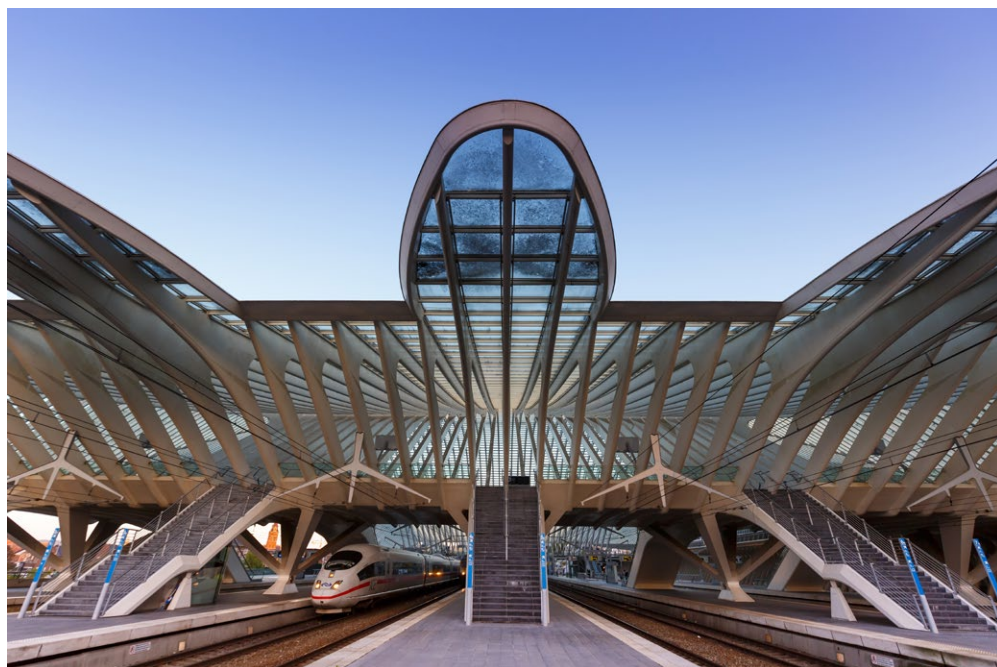
The main railway station of the biggest Belgian city. The present building of the railway station was built in 1905 to the design of Louis Delacenserie. The unusually eclectic approach of the architect, inspired by buildings such as the Roman Pantheon, makes it difficult to name one particular architectural style. The pre-Renaissance style of the main hall was intended to engage with both the economic and artistic heyday of the city in the XVI century. Due to the spectacular dome crowning the main hall (75 meters), the building is known locally as a “railway cathedral.” A shelter over the platforms, which is a combination of iron and glass, has a surface area of 12 thousand square meters. The shelter's hall, tall at 40 meters, was a must in times of profusely smoking steam locomotives. The railway station is recognized as the greatest example of railway architecture not only in Belgium but in the whole world.

Liège-Guillemins

Jeden z największych dworców kolejowych w Belgii i jedna z czterech stacji dużych prędkości. Zaprojektowana przez hiszpańskiego architekta Santiago Calatravę została otwarta w 2009 r. Obiekt zbudowany jest ze stali, szkła i białego betonu. Monumentalny łuk o długości 160 m ma wysokość 32 m. W zadaszonej galerii centralnej mieszczą się sklepy, restauracje oraz punkty informacji turystycznej. Każdego dnia stacja obsługuje 15 tys. pasażerów.

One of the biggest railway stations in Belgium and one of the four big railway stations of big speed. Designed by Spanish architect Santiago Calatrava, it was opened in 2009. The facility is made of steel, glass, and white concrete. The monumental arch has a length of 160 meters and a height of 32 meters. In the roofed, central gallery, there are shops, restaurants, and tourist information points. Each day, the station serves 15 thousand passengers.

Helsingin päärautatieasema

Pierwsza stacja kolejowa w Helsinkach została zbudowana w 1860 r. Wraz ze wzrostem popularności kolei, dotychczasowa stacja okazała się za mała i zorganizowano konkurs na projekt nowego dworca. Autorem zwycięskiego projektu został Eliel Saarinen, lecz z powodu burzliwej publicznej dyskusji na temat architektury budynków użyteczności publicznej, porzucił on pierwotny historyczny romantyzm i przeprojektował stację, nadając jej bardziej surowego, modernistycznego charakteru. Obłożony granitem budynek stacji, oddany do użytku w 1919 r., znany jest z wieży zegarowej i posągów Lyhdynkantajat (Nosicielei latarni) autorstwa Emila Wikströma. Charakterystyczny gmach stał się jednym z symboli miasta i klasycznym przykładem użytkowej architektury fińskiej. Innowacyjna stacja szybko stała się światowej sławy inspiracją dla inżynierów oraz kolejarzy, do dzisiaj cieszącą się dużą popularnością i wzbudzającą zachwyt odwiedzających. Obecnie obsługuje lokalne i dalekobieżne połączenia oraz system miejskiego metra.

The first railway station in Helsinki was built in 1860. Along with the growth of the railway population, the existing station turned out to be too small, and a competition was organized, to create a project for a new railway station. Eliel Saarinen became the author of the winning project, but as a result of a heated public discussion about the buildings of the public utility, he abandoned his original historical romanticism. In return, he designed a railway station, giving it a more raw and modernistic character. Clad in granite, the building of the station was commissioned in 1919. It is known for its clock tower and Lyhdynkantajat sculptures (lantern bearers), made by Emil Wilkström. The characteristic edifice became one of the symbols of the city and a classic example of utilitarian Finnish architecture. The innovative station quickly became a worldwide inspiration for engineers and railwaymen and remains popular to this day, still stirring up emotions in its visitors. Currently, it handles local and long-distance connections and the urban underground.

Gare de Lyon

To jeden z sześciu głównych dworców Paryża. Współczesny gmach wzniesiony został w 1900 r. jako trzeci budynek w tym miejscu i pierwszy z dostępem do sieci paryskiego metra. Oryginalnie do dyspozycji podróżnych było 13 torów – dzisiaj jest ich o dwadzieścia więcej. Wraz z budynkiem dworca powstała restauracja Le Train Bleu, nazwana tak na cześć granatowych składów kultowego nocnego pociągu łączącego Calais na północy z Niceą na Lazurowym Wybrzeżu. Każda z kwiecistych sal bufetu reprezentuje inny region lub miasto Francji, a wszystkie udekorowane zostały łącznie 41 freskami ówczesnych artystów. Charakterystycznym elementem architektonicznym dworca jest wysoka na 67 m wieża zegarowa na planie kwadratu, stylem zbliżona do wieży Pałacu Westminsterskiego w Londynie.

It is one of the six main railways in Paris. The modern edifice was built in 1900 as the third building in this place and the first one with access to the the Parisian underground network. Originally, there were 13 tracks available to travelers; today, there are twenty more. Along with the building of the railway station, a restaurant called Le Train Bleu came into existence. It was named to honor the iconic navy blue night train composition, connecting northern Calais with Nicaea on the azure coast. Each of the floral buffet rooms represents a different region or city of France, and all of them were decorated with 41 frescoes made by artists of the time. The characteristic element of the railway is the 67-meter-high clock towers on a square plan, similar in style to the tower of Westminster Palace in London.

Gare de Metz-Ville

To długi na 350 m neoromantyczny budynek wzniesiony w latach 1905-1908 według projektu niemieckiego architekta Jürgena Krögera. Dworzec stanowiący kamień węgielny nowej dzielnicy powstał niedaleko historycznego centrum miasta i od początku miał służyć działaniom wojskowym – był odpowiedzią na strategiczną potrzebę transportu wojsk z Francji do Rosji w ciągu zaledwie doby. W rezultacie wzniesiona została potężna stacja z peronami mogącymi pomieścić tłumy żołnierzy, zarówno piechoty jak i tych poruszających się konno. Ze względu na podmokły teren, budynki stacji zbudowano na 3034 palach fundamentowych wykonanych z żelbetu. W celu odróżnienia gmachu od otaczających go budynków, fasada pokryta została jasnoszarą kamionką z Niderviller, wyraźnie kontrastującą z żółtym piaskowcem, popularnym materiałem stosowanym w okolicy. Budynek dworca przypomina kształtem kościół, a wrażenie to potęgowane jest ogromnym witrażem zdobiącym główną halę, przedstawiającym sylwetkę siedzącego na tronie cesarza Karola Wielkiego. Stał się wyrazem ówczesnej myśli politycznej Cesarstwa oraz kultu połączonej władzy religijnej i doczesnej.

It is a 350-meter-long, neo-romantic building, erected in the years 1905–1908 by the design of a German architect, Jürgen Kröger. The railway station was the cornerstone of a new neighborhood. It was built near the historical city center, and since the beginning, it has served military purposes. It was an answer to the strategic need to transport an army from France to Russia in only 24 hours. As a result, a huge station with platforms that could fit crowds of soldiers, both infantry and those on horses, was erected. Due to the waterlogged area, the buildings of the station were built on 3034 foundation piles made from reinforced concrete. In order to distinguish the edifice from the surrounding buildings, the facade was covered with light gray stoneware from Niderviller, significantly contrasting with yellow sandstone, a popular material used in the neighborhood. The station building resembles a church in shape, and this impression is amplified by the huge stained-glass decorating the main hall, which shows a silhouette of Charles the Great sitting on a throne. He became an expression of the then-current political thought of the empire and of the cult of the connected religious and temporal powers.

Gare du Nord

Najbardziej ruchliwa stacja kolejowa w Europie, rocznie korzysta z niej 180 mln pasażerów. Dworzec na północy Paryża oddany został do użytku w 1864 r. Podobnie jak pozostałe dworce w stolicy Francji, szybko stał się zbyt mały na potrzeby rosnącego ruchu pasażerskiego. Już w 1884 r. dobudowano pięć dodatkowych torów. Fasada w formie łuku triumfalnego jest zbudowana z dużych, kamiennych bloków i udekorowana 23 sylwetkami symbolizującymi miasta, do których docierały pociągi odjeżdżające z Dworca Północnego. Dziewięć największych figur, wieńczących górę fasady, odnosi się do najważniejszych relacji zagranicznych: Londyn, Warszawa, Wiedeń, Amsterdam, Bruksela, Berlin, Frankfurt oraz Kolonia, ze szczytową figurą symbolizującą stolicę Francji. Relacje krajowe są odzwierciedlone przez skromniejsze statuy, umieszczone nad kolumnadą wejściową. Główna hala wykonana jest z żeliwa, a kolumny podpierające dach powstały w Szkocji, ponieważ tylko tam znajdowały się huty zdolne wykonać tak duże konstrukcje. Stacja była tłem dla scen hollywoodzkiej serii filmowej o Jasonie Bourne.

The busiest railway station in Europe. 180 billion passengers use it annually. The railway to the north of Paris was commissioned in 1864. Just like the other rail stations in the capital of France, it quickly became too small for the growing passenger traffic. Already in 1884, five extra tracks were added. The facade, in the shape of a triumphal arch, is built from big stone blocks and decorated with 23 silhouettes, symbolizing the cities to which the trains departing from Northern Railway Station were arriving. Nine of the biggest figures that were crowning the facade refer to the most important foreign relations: London, Warsaw, Vienna, Amsterdam, Brussels, Berlin, Frankfurt, and Cologne, with the top figure symbolizing the capital of France. Domestic relations are reflected by the more modest statues placed over the entrance colonnade. The main hall is made from cast iron, and the columns supporting the roof were made in Scotland because only there were smelters able to produce such big constructions. The station was the background for the Hollywood scenes of the cinematic series about Jason Bourne.

Gare de l'Est

Dworzec otwarty uroczystie przez Napoleona III Bonaparte w 1850 r. Początkowo nosił nazwę Embarcadere de Strasbourg. Stacja posiadała oryginalnie jedynie dwa tory przy krawędziach peronowych, przykryte dużą halą. Ta najstarsza część budynku odpowiada obecnej hali odjazdów pociągów dalekobieżnych. W czasie pierwszej i drugiej wojny światowej dworzec był centrum mobilizacji francuskich sił zbrojnych i najważniejszą bazą wypadową na front. W październiku 1883 r. ze stacji odjechał pierwszy w historii pociąg Orient Express relacji Paryż - Stambuł.

A railway station opened solemnly by Napoleon Bonaparte III in 1850. Initially, the station was called Embarcadere de Strasbourg. The station originally had only two tracks next to the platform edges, covered with a big hall. This oldest part of the building is currently the departure hall for long-distance trains. During the First and Second World Wars, the railway station was the center for the mobilization of the French armed forces and the most important forward base. In October 1883, the first train in history, the Orient Express, departed from the station for Paris-Istanbul.

Estació de França

Dworzec wybudowany w 1929 roku, według projektu Rafaela Moneo i Pedro Muguruza. Jak sugeruje nazwa, dworzec powstał jako główna baza wypadowa do Francji. Budynek łączy w sobie różne style, takie jak modernizm, neoklasycyzm czy art déco. Charakterystycznym elementem architektonicznym dworca jest ogromna hala peronowa oświetlona przez piękne okna witrażowe. W połączeniu z łukami i kolumnami, nadają one hali klimat nietypowy dla dworca kolejowego. Jest to druga co do wielkości i natężenia ruchu podróżnych stacja kolejowa w Barcelonie, obsługująca przewozy regionalne i dalekobieżne.

The railway station was built in 1929 by Rafael Moneo and Pedro Muguruza. As the name suggests, the railway station was created as the main base for France. The building connects various styles within itself, such as modernism, neoclassicism, or Art Deco. The characteristic architectural element of the station is the huge platform hall, illuminated by beautiful stained-glass windows. In conjunction with arches and columns, they set a non-typical mood for the hall of the railway station. That is the second railway station in Barcelona, according to the size and volume of traveler traffic, and it operates regional and long-distance transport.

Estación de Atocha

To pierwszy i największy dworzec kolejowy w Madrycie. Budowa drugiej stacji w tym miejscu rozpoczęła się w 1888 r., a jej zwieńczeniem jest gmach uważany za arcydzieło architektury kolejowej. Ogromna konstrukcja z kutego żelaza zaprojektowana została przez Alberto de Palacio Elissagne, współpracownika Gustawa Eiffela. Budynek jest głównym dworcem hiszpańskiej sieci kolei szybkiej AVE, na potrzeby obsługi której wybudowano dodatkowy, nowoczesny terminal. Serce starej części dworca stanowi dziś tropikalny ogród, wypełniający halę główną eksplozją zieleni. Jej konstrukcja i wymiary idealnie nadają się na szklarnię. Długa na 152 i wysoka na 27 m hala mieści ponad 7 tys. okazów 260 gatunków roślin. W cieniu kokosowych i bananowych palm chłodzą się również egzotyczne żółwie. W ramach modernizacji, historyczna część dworca została wzbogacona również o klub nocny, liczne kawiarnie i lokale handlowe.

That is the first and biggest railway station in Madrid. The construction of the second station in this area started in 1888, and its culmination is depicted by the edifice, known as a masterpiece of railway architecture. The huge construction made from wrought iron was designed by Alberto de Palacio Elissagne, a coworker of Gustave Eiffel. The building is the main railway station for the Spanish high-speed rail network AVE, for which an extra, modern terminal was erected. The heart of the old railway station part is the tropical garden, which fills out the hall with a green explosion.

The hall's construction and dimensions make it a perfect glasshouse. Long for 152 meters and high for 27 meters, the hall fits over 7 thousand plant specimens and 260 plant species. In the shadow of the coconut and banana palm trees, exotic turtles are cooling down. As part of the modernization, the historical part of the station was also enriched with a nightclub, numerous cafés and retail units.

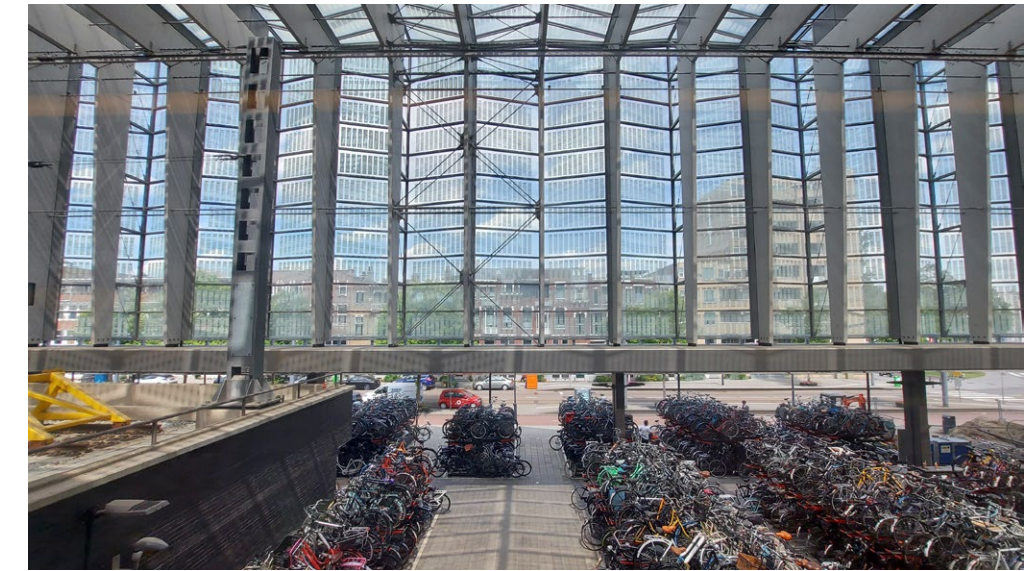

Amsterdam Centraal

Budowę gmachu największej stacji kolejowej w Amsterdamie rozpoczęto w 1882 r., na trzech połączonych ze sobą sztucznych wyspach na jeziorze IJ. Podobnie jak wiele innych budowli w mieście, stacja została zbudowana na drewnianych palach – w przypadku Amsterdam Centraal było ich aż 8687. Obiekt posiada przypominającą pałac gotycko-renesansową fasadę z dwiema wieżyczkami, wieloma ozdobnymi detalami oraz kamiennymi płaskorzeźbami nawiązującymi do przemysłowego i handlowego znaczenia stolicy. W dniu otwarcia kilkadziesiąt tysięcy mieszkańców zapłaciło ćwierć guldena tylko po to, aby podziwiać to przełomowe osiągnięcie technologiczne. W ramach przebudowy miasta zasypało wiele kanałów, a łodzie wkrótce zostały zastąpione pociągami, tramwajami i samochodami. Dzisiaj stacja połączona jest również z siecią miejskiego metra.

The construction of the biggest railway station in Amsterdam began in 1882 on the three, connected to each other, artificial islands on the Lake IJ. Similarly to many other buildings in the town, the station was built on wooden stilts. In the case of Amsterdam Centraal there were 8687 of them. The facility has a facade resembling a palace, a Gothic-renaissance facade, with two towers, numerous decorative details, and stone reliefs referring to the industrial and commercial importance of the capital city. On the day of opening, tens of thousands of residents paid a quarter of a guilder just to admire this groundbreaking technological achievement. As a part of the city reconstruction, many canals have been backfilled, and soon the boats will be replaced with trains, trams, and cars. Nowadays, the station is also connected to the city subway.

Rotterdam Centraal

Dworzec otwarty został w 2014 r. Dużym wyzwaniem dla architektów stało się położenie stacji – tory kolejowe przecinające miasto oddzielają bowiem znajdującą się na południu nowoczesną, zdominowaną przez wieżowce i biurowce część od północnej, bardziej tradycyjnej, pełnej historycznych budynków. Jednym z wymagań było zaakcentowanie tych dwóch obliczy Rotterdamu – z jednej strony dynamicznie rozwijającego się miasta portowego, z drugiej miasta komfortowego i przyjaznego dla mieszkańców. Wejście północne jest skromniejsze i przygotowane do obsługi mniejszej liczby podróżnych, bardziej kameralne i skromne – stąd wiele zieleni, szkła oraz drewna. Z kolei wejście południowe zwieńczone jest gigantyczną bryłą dachu i przygotowane do obsługi ruchu międzynarodowego. Ta strona symbolizować ma nowoczesność – głównym materiałem jest tutaj metal. Pod głównym placem znajduje się parking na ponad 5 tys. rowerów oraz 750 samochodów.

The railway station was opened in 2014. The location of the station was a big challenge for the architects. The tracks were separating the southern, modern part of the city, dominated by skyscrapers and office buildings, from the northern, more traditional part, filled with historical buildings. One of the requirements was to emphasize the two faces of Rotterdam. On the one hand, as a place dynamically developing as a port city, and on the other, as a comfortable and friendly place towards its residents. The northern entrance is more modest and cozy, prepared to handle fewer passengers. That is why there is a lot of greenery, glass, and wood. In contrast, the southern entrance is topped with a gigantic lump of roof and made to handle international movement. This side of the station is meant to symbolize modernity. The main material here is metal. Under the main square, there is a parking lot with a capacity of 5,000 bikes and 750 cars.

Den Haag Centraal

To jeden z największych i najruchliwszych dworców kolejowych w Królestwie Niderlandów. Został zbudowany w latach 70. XX w. według projektu architekta Leo de Jonge w stylu futurystycznym, bardzo popularnym w tamtych czasach.

Cały budynek jest przestronny i jasny. Na ten efekt składają się eleganckie elementy konstrukcyjne podtrzymujące częściowo szklany dach, hipnotyzujący powtarzającym się motywem. Fasada jest w całości wykonana ze szkła, a we wnętrzach dominuje biel i szarość. Dworzec został zaprojektowany z myślą o ekologii. Jego konstrukcja i użyte materiały pozwalają na maksymalne wykorzystanie naturalnego światła, na dachu budynku znajdują się panele słoneczne, a we wnętrzu zastosowano wiele nowoczesnych technologii wspierających oszczędzanie wody i energii.

One of the biggest and busiest railway stations in the Kingdom of the Netherlands. It was built in the 70s of the XX century, by the design of the architect Leo de Jonge, in a futuristic style that was very popular in those days. The whole building is spacious and bright. This effect is a result of the elegant construction elements that are holding the partly glass roof, which hypnotizes with a repeating pattern. The facade is made entirely of glass, and inside, the dominant colors are white and gray. The railway station was designed with an eye toward ecology. Its construction and the materials used enable it to maximally use the natural light. On the rooftop, there are solar panels, and inside, many modern technologies were used that would support water and energy conservation.

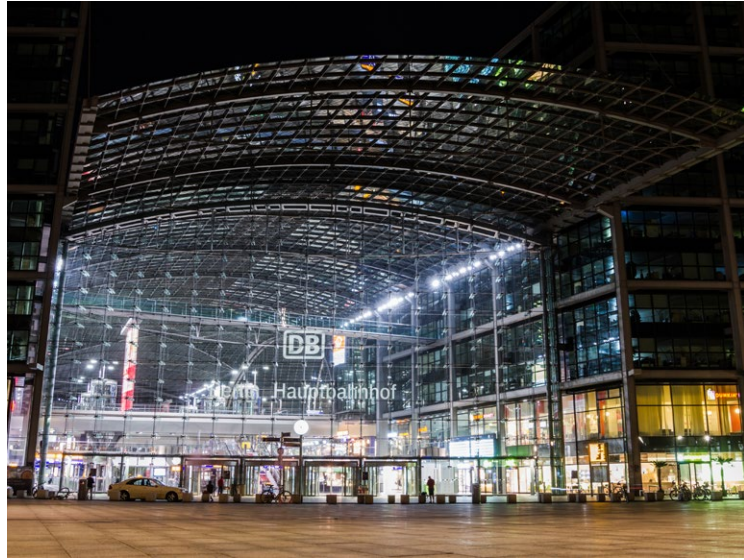

Berlin Hauptbahnhof

Po upadku muru berlińskiego, lokalne władze skoncentrowały siły na odbudowie systemu transportowego tragicznie dotąd podzielonego miasta. Jednym z kluczowych elementów tych działań był nowy dworzec kolejowy, wzniesiony w miejscu legendarnego dworca Berlin Lehrter Bahnhof z 1871 r., na którym to Siemens pokazał światu kolej elektryczną. Współczesny dworzec, otwarty w 2006 r., jest największym dworcem wieżowym na świecie – na jego poziomach przecinają się dwie czterotorowe linie. Pierwsza z nich, podążająca ze wschodu na zachód, łączy się z dworcem wiaduktem, druga, podążająca z północy na południe, łączy się z nim tunelem. Stacja obsługuje na ośmiu peronach nawet 1500 pociągów dziennie, w tym kolej dużych prędkości i metro. Ogromny kompleks jest dziesięciopiętrowym połączeniem biur, restauracji, klubów, sklepów, lokali usługowych, parkingów oraz wszystkich udogodnień, o jakich może marzyć strudzony podróżny. Najwyższą efektywność komunikacji zapewniają 54 klatki schodowe oraz 49 wind.

After the fall of the Berlin Wall, the local authorities concentrated their forces on the rebuilding of the transport system in this tragically divided city. One of the key elements of these actions was the building of the railway station, erected in the place of the legendary Berlin Lehrter Bahnhof railway station from 1871, where Siemens presented the world with the electrical railway. The modern railway, opened in 2006, is the biggest tower station in the world. On its levels, there are two four-track lines crossing each other. The first one, following from the east to the west, merges with the viaduct station. The second one, following from the north to the south, is connected to it by a tunnel. The station handles daily over 1500 trains, including high-speed rail and subway, on eight platforms. This enormous complex is a ten-level blend of offices, restaurants, clubs, service establishments, shops, parking lots, and all the amenities that a weary traveler can dream about. The highest efficiency of communication is provided by the 54 staircases and 49 lifts.

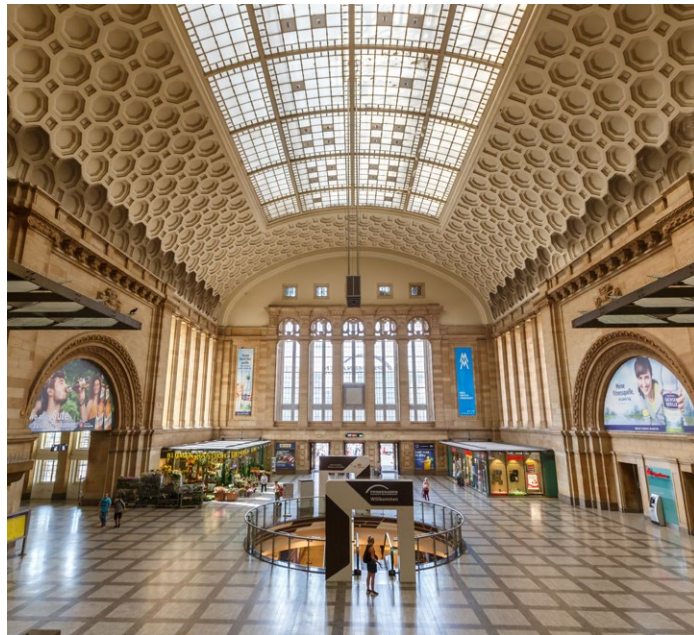
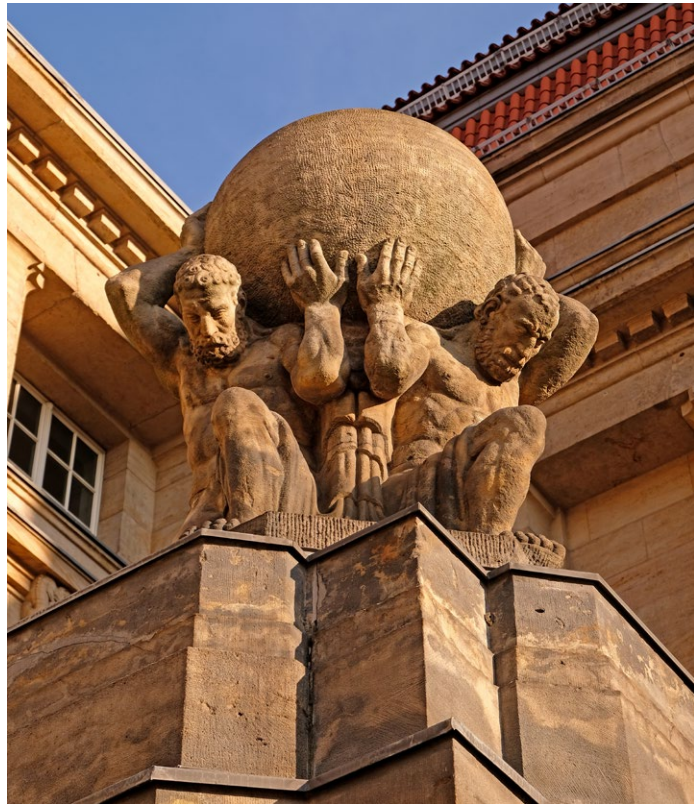

Bremen Hauptbahnhof

Ukończony w 1889 r. gmach dworca kolejowego w Bremie jest bezcennym zabytkiem historii niemieckich kolei. Mimo że stacja była kilkakrotnie przebudowywana z powodu zniszczeń wojennych i konieczności modernizacji, jej podstawowa bryła nadal przypomina oryginalny budynek z XIX w. Charakterystyczna fasada została wzbogacona licznymi rzeźbami autorstwa Diedricha Samuela Kroppa i Carla Dopmeyera. Alegoryczne figury na narożnikach symbolizują przemysł i handel, a te umieszczone nad łukami – ruch kolejowy oraz związane z nim działania logistyczne. Zewnętrzne wieżyczki dźwierzą herby miast połączonych XIX-wiecznym systemem kolei: Hamburga, Bremy, Hanoweru oraz Kolonii. Dach dworca pokryty jest miedzią uszlachetnioną zieloną patyną wielu dekad kolejowej tradycji. Od 1973 r. budowla chroniona jest ustawą o ochronie zabytków.

Finished in 1889, the railway station building in Bremen is a priceless monument of German rail history. Even though the station was rebuilt multiple times due to the war's destruction and the need for modernization, its basic structure still recalls the original building from the XIX century. The characteristic facade was enriched with numerous sculptures, authored by Diedrich Samuel Kropp and Carl Dopmayer. The allegorical figures on the edges symbolize industry and trade, and those placed over the arches represent rail traffic and related logistical operations. The external towers hold city crests, connected to each other by the XIX-century rail system. Those cities are Hamburg, Bremen, and Cologne. The station rooftop is covered with copper, refined with the green patina of many decades of railroad tradition. Since 1973, the construction has been protected by the Law on the Protection of Monuments.

Leipzig Hauptbahnhof

Ukończony w 1915 r. dworzec do dziś jest największą pod względem powierzchni stacją w Europie. Szeroki na niemal 300 m, mieszczący cztery kondygnacje i 26 peronów pod sześcioma stalowymi wiatami, stanowi szczytowy przykład klasycznej kolejowej architektury, łączącej ceglane mury z nowoczesnymi, ażurowymi sklepieniami ze stali. Główna hala dworca mogłaby pomieścić kilka boisk sportowych. Oprócz historycznego gmachu, kompleks oferuje turystom wystawę zabytkowych pojazdów kolejowych na jednym z wyłączonych z użytku peronów. Fani kolei mogą zobaczyć tam pierwsze elektryczne pociągi oraz masywne lokomotywy parowe.

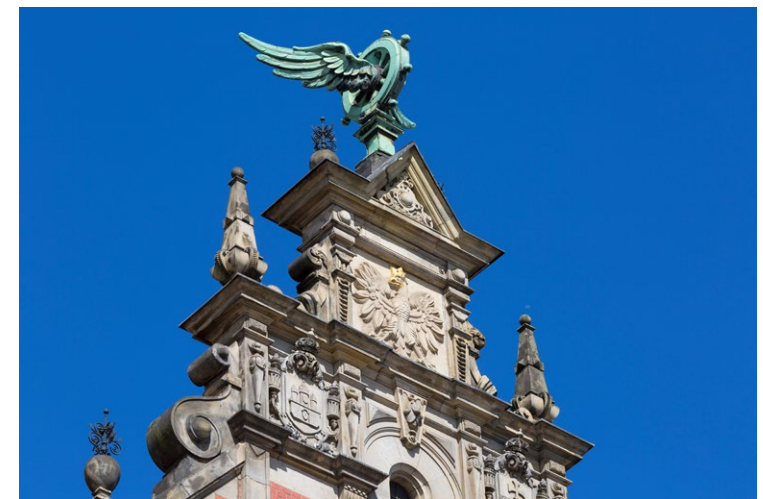
Finished in 1915, the railway station is to this day, when it comes to surface area, the biggest railway station in Europe. Wide for almost 300 meters and fitting four floors and 26 platforms under the six steel sheds, it represents a prime example of classic rail architecture, which combines brick walls with modern, openwork vaults made from steel. The main railway station hall could fit a few sports fields. Apart from the historical edifice, the complex offers tourists an exhibition of historic railroad vehicles on one of the deactivated platforms. Rail fans can see the first electrical trains and massive steam locomotives there.

Gdańsk Główny

Pierwsza linia kolejowa w Gdańsku została otwarta w 1852 r., lecz w rejonie dzisiejszego Dworca Głównego zbudowano niewielki, prowizoryczny dworzec pasażerski Gdańsk Brama Wyżynna dopiero 15 lat później. Dzisiejszą charakterystyczną bryłę i styl gmachu można odnaleźć również w innych częściach świata, ponieważ na terenie Niemiec, Francji oraz Luksemburga znajduje się kilka wybudowanych niedługo później stacji kolejowych projektu autorstwa tego samego architekta, Alexandra Rüdella. Skala podobieństwa jest dość szeroka, od symbolicznego do uderzającego, wszystkie jednak łączą dominujące elementy kompleksu w postaci strzelistej wieży zegarowej oraz nakrytej spadzistym dachem hali. Architektura budynku nawet wiele dekad później była obiektem westchnień i inspiracją dla budowniczych. W 1984 r. w japońskim mieście Imari, na podstawie jedynie szkiców, powstała kolejna replika dworca znad Bałtyku, spełniająca funkcję pałacu ślubów.

The first railway line in Gdańsk was opened in 1852, however, in the region of today's Main Station, a small, makeshift passenger station, Gdańsk Brama Wyżynna was built only 15 years later. Today's characteristic lump and style of the building can also be found in different parts of the world, since within Germany, France, and Luxembourg, there are a few stations erected not long after that, all under the project of the same architect, Alexander Rüdell. The similarity scale is quite wide, starting with the symbolic and ending with a striking resemblance. All of their stations, however, connect the dominating elements of the complex in the form of a soaring clock tower covered by a sloping roof of the hall. The architecture of the building, even many decades later, was an object of sight and an inspiration for the builders. In 1984, in the Japanese city of Imari, only on the basis of the sketches, another railway station from the Baltic Sea replica emerged, fulfilling the function of a wedding palace.

Kraków Główny

Dworzec zaprojektowano jako końcowy przystanek na trasie Kolei Krakowsko-Górnośląskiej. Kamień węgielny pod jego budowę wmurowano 12 października 1844 r. Budynek, zaprojektowany przez Petera Rosenbauma z Wrocławia, wzniesiono w charakterystycznym dla ówczesnego pruskiego budownictwa kolejowego stylu neorenesansowym. Fasadę obiektu tworzyły trzy ryzality, w których zaplanowano wejścia do poczekalni, kas oraz pozostałych pomieszczeń. Pod południową i północną fasadą przebiegały tory prowadzące do nakrytej szklanym dachem hali peronowej. W latach 1869-1871, kosztem otaczających obiekt ogrodów, budynek znacznie powiększono, jednocześnie nadając mu wszelkie cechy stylu eklektycznego. Wzrost znaczenia gospodarczego Krakowa, stymulowanego intensywnie rozwijającą się koleją spowodował, że w latach 1892-1893 dokonano kolejnej modernizacji stacji, budując żelbetowy tunel pod peronami. Dziś obiekt plasuje się wśród najważniejszych zabytków kolejowych południowej Polski.

The railway station was designed as an end stop on the route of the Krakow-Upper Silesia Railway. The foundation stone for its construction was embedded on October 12, 1844. The building, designed by Peter Rosenbaum from Wrocław, was erected in a style characteristic of then-Prussian railway building construction, neorenaissance style. The facade was made from three risalites, in which entrances to waiting rooms, checkouts, and the rest of the rooms were planned. Under the southern and northern facades, there were tracks leading to a covered platform hall with a glass roof. In the years 1869–1871, at the expense of the gardens surrounding the facility, the building was significantly enlarged. Simultaneously, making it have all the features of the eclectic style. The increase in economic importance of Kraków, stimulated by the intensively developing railway, resulted in another modernization of the station in the years 1892–1893. A reinforced concrete tunnel under the platforms was built. Nowadays, the facility ranks among the most important railway monuments in southern Poland.

Łódź Fabryczna

Pierwszy dworzec powstał tutaj z inicjatywy przemysłowca Karola Scheiblera w 1866 r. Współczesny, otwarty w 2016 r., to jedna z najnowocześniejszych stacji kolejowych w Polsce. Przeszklony dach hali dworcowej składa się z 10 tys. trójkątnych paneli, a w jego nowoczesną półkolistą formę wpisano zrekonstruowane fasady starego dworca Łódź Fabryczna. Wnętrze zdobi pięć murali autorstwa Katarzyny Boguckiej oraz Beaty Szczecińskiej. Są kolorowymi, utrzymanymi w komiksowej stylistyce obrazami życia w mieście. To największy i najdroższy w historii dworzec w Polsce, z kosztem sięgającym ponad półtora miliarda złotych. Nad projektem obiektu pracowało 300 konstruktorów. W skład kompleksu wchodzi: stacja kolejowa znajdująca się 16 m pod ziemią, podziemne parkingi, dworzec autobusowy oraz nowy układ dróg i torowisk. Kompleks zajmuje tyle miejsca, że wyznacza nową dzielnicę, nazywaną Nowym Centrum Łodzi.

The first railway station was created here on the initiative of an industrialist, Karol Scheibler, in 1866. The current one, opened in 2016, is one of the most cutting-edge railway stations in Poland. A glazed rooftop of the railway hall is made of 10 thousand triangle panels, and in its modern semicircular form, there are written the reconstructed facades of the old railway station Łódź Fabryczna. The interior is decorated with five murals, authored by Katarzyna Bogucka and Beata Szczecińska. These are the colorful, cartoonishly styled images of life in the city. That is the biggest and most expensive railway station in Poland, with a cost of up to one and a half billion PLN. 300 contractors worked on the project. The complex includes a railway station located 16 meters under the ground, underground parking lots, a bus station, and a new road and track layout. The complex takes up so much space that it is creating a new district called Nowe Centrum Łodzi. (New Centre of Łódź)

Dworzec Kolejowy Malbork / Malbork Railway Station

Obiekt oddany do użytku w 1890 r. Zbudowany w neogotyckim stylu z elewacją o bogatym ukształtowaniu architektonicznym, z zastosowaniem wysokiej jakości cegieł – licówki i glazurowanej. Wnętrze dworca posiada doskonale zachowane: stare herby, polichromie, drewniane stropy i kolumny.

The facility was commissioned in 1890. Built in a neo-Gothic style with a facade of rich architectural design and the use of high-quality bricks, including veneer and glazed ones. The interior of the station has perfectly preserved old crests, polychromes, wooden ceilings, and columns.

Nowe Skalmierzyce

Neogotycki gmach z 1906 r., będący wówczas punktem granicznym zaborów rosyjskiego i pruskiego. Symbol pruskiej potęgi z murami o grubości ok. 70 cm. Zbudowany w stylu neogotyckim, z komfortowo wyposażonymi wnętrzami bogato ozdobionymi m.in. płaskorzeźbami z białego włoskiego marmuru i kryształowymi żyrandolami. Od 2017 r. obiekt wpisany do rejestru zabytków. Obecnie pełni funkcje mieszkalne.

The neo-Gothic edifice dates from 1906, when it was on the verge point of Russian and Prussian partition. A symbol of Prussian power, with the walls being thick for approximately 70 cm. Built in a neo-Gothic style, the comfortably equipped interiors are richly decorated with bas-reliefs of white Italian marble and crystal chandeliers. Since 2017, the facility has been listed in the register of historical monuments. It currently serves residential purposes.

Skierniewice

Pierwszy budynek dworca powstał w 1845 r., a drugi w 1873 r. wzniesiony w stylu gotyku angielskiego z neoklasycystycznymi wnętrzami. Zaprojektowany był przez Adama Idźkowskiego i należał do najlepszych dzieł nurtu orientalnego architektury polskiej XIX w. W 1914 r. budynek spłonął, ale w latach 1980-2003 został odnowiony, zgodnie z oryginalnym XIX-wiecznym projektem.

The first railway station building was created in 1845, the second one in 1873, and was erected in the English Gothic style with Neoclassical interiors. It was designed by Adam Idźkowski, and it belonged to the best artwork of the oriental trends of Polish architecture of the XIX century. In 1914, the building burned down, but in the years 1980-2003, it was renovated in accordance with the original XIX-century project.

Przemysł Główny

Zabytkowy dworzec wybudowany 1860 r., a w 1895 r. przebudowany w stylu neobarokowym. W latach 2010-2012 przeszedł gruntowny remont i przywrócono jego wygląd sprzed wieku. Dziś podziwiać można: panoramy miasta Mariana Stroińskiego, drewniany żyrandol oraz plafony Feliksa Wygrzywalskiego i Jana Talagi. Na stacji znajduje się kolejowe polsko-ukraińskie pasażerskie przejście graniczne.

The historical station was built in 1860 and rebuilt in 1895 in the neo-Baroque style. In the years 2010-2012, it underwent a major overhaul, and its appearance from a century ago was restored. Today, one can admire the skylines of the city authored by Marian Stroiński, wooden chandeliers and plafonds by Feliks Wygrzywalski and Jan Talaga. There is a Polish-Ukrainian rail passenger border crossing.

Świebodzice

Stacja kolejowa wybudowana w 1869 r., zaliczona obecnie do najstarszych tego typu obiektów w Polsce. Jest to ceglany obiekt z wieżami zegarowymi po bokach, który – jako jedyny w Polsce – został wkomponowany w środek przeciwnych łuków torów. W latach 2012-2013 przeprowadzono gruntowny remont dworca i przywrócono jego dawny charakter.

A railway station built in 1869, currently classified as the oldest of this type of facility in Poland. It is a brick building with clock towers on the sides, which, as the only one in Poland, was embedded in the middle of opposite track curves. In the years 2012–2013, a major overhaul of the station was carried out, and its former character was brought back.

Tarnowskie Góry

Budynek dworca został wybudowany w 1888 r. Miał neorenesansowy styl. Obiekt jest piętrowy, zwieńczony balustradą na dachu. Nad wejściem głównym znajdują się trzy okrągłe motywy zdobnicze, w których pierwotnie widniały herby Prus, Wrocławia i Tarnowskich Gór. W okresie międzywojennym dworzec był najważniejszym węzłem kolejowym w kraju. W 1960 r. wewnątrz budynku przebudowano na styl socrealistyczny.

The building of the railway station was erected in 1888. It had a neo-Renaissance style. The facility is a storied building topped with a balustrade on the roof. Over the main entrance there are three round ornamental motifs, which originally featured the coats of arms of Prussia, Wrocław and the Tarnowskie Mountains. During the interwar period, the station was the most important railroad junction in the country. In 1960, the building's interior was rebuilt in a socrealist style.

Bydgoszcz

Pierwszy budynek dworca w Bydgoszczy powstał w 1851 r. W latach 2014-2015 przeprowadzono kompleksową przebudowę stacji, wybudowano nowy gmach dworca, zmodernizowano zabytkowy budynek międzyperonowy, a także gruntownie wyremontowano perony wraz z podziemnymi przejściami.

The first building of the railway station in Bydgoszcz emerged in 1851. In the years 2014-2015, a complex station reconstruction was carried out. A new edifice of the station was built, the historical building interplatform was modernized, and all the platforms alongside the underground underpass were extensively renovated.

Wągrowiec

Budynek dworca z 1888 r. Laureat konkursu „Dworzec Roku 2018” organizowanego przez Fundację Prokolej i Fundację Grupy PKP.

The building of the railway station dates from 1888. The winner of a competition „Dworzec Roku 2018” (“Railway Station of the Year 2018”), organized by the Prokolej Foundation and PKP Group Foundation.

Tarnów

Gmach dworca wybudowany w latach 1906-1910 według projektu Ernsta Baudischa. W latach 2007-2010 neobarokowych budynek główny wraz z terenem przylegającym, poddany został generalnemu remontowi.

The station building was built in 1906-1910 by Ernst Baudisch. In the years 2007-2010, the neo-Baroque main facility, along with the surrounding area, has been subjected to a major renovation.

Rabka-Zdrój

Dworzec powstał w 1884 r. w ramach budowy Galicyjskiej Kolei Transwersalnej. W 1993 r. wpisany został do rejestru zabytków. Obecnie w obiekcie znajduje się stacja PKP i biblioteka.

The railway station was built in 1884 as part of the construction of the Galician Transversal Railway. In 1993, the station was entered in the register of monuments. Currently, there is a PKP station and a library inside the facility.

Wrocław Główny

Już w połowie XIX w. był największym niemieckim dworcem i jedynym w Europie architektonicznym przykładem pałacu nawiązującego stylem i wielkością do angielskich budowli rodem z gotyku Tudoru. Sam budynek został wzniesiony w latach 1855–1857 według projektu królewskiego architekta Wilhelma Grapowa, w związku z powstaniem nowej linii kolejowej do Poznania. Ten niezwykle długi (około 200 m), dwukondygnacyjny budynek na planie prostokąta wzbudzał powszechny podziw nie tylko za sprawą swego rozmachu i elegancji, ale również nowoczesnych, jak na tamte czasy, rozwiązań w postaci centralnego ogrzewania czy oświetlenia gazowego. Początkowo dworzec zwany był Centralnym i obsługiwał ruch kolejowy na trzech peronach, które znajdowały się w miejscu dzisiejszego holu. W związku z funkcją reprezentacyjną samego dworca, który świadczył o randze miasta, od samego początku dbano o bogactwo i przepych, czego dowodem może być fasada w postaci arkadowego portyku wejściowego, ozdobiona trzema ryzalitami, po bokach których wzniesiono dwie smukłe wieże, charakterystyczne dla obiektów zamkowych czy pałacowych. W związku z lawinowo rosnącą liczbą pasażerów i koniecznością przebudowy estakady kolejowej, stację rozbudowano. W miejscu neogotyckiej hali peronowej pojawiła się secesyjna hala kasowa oraz pięć nowych peronów. Za sprawą modernizacji w latach 2010–2012 udało się odsłonić cenne elementy wystroju, jak pięknie zdobione drewniane sklepienie czy polichromie na stropie w sali cesarskiej, dotąd ukryte pod płytami.

Already in the middle of the XIX century, it was the biggest German railway station and the only architectural example of a palace, resembling by style and size the buildings straight from the Tudor Gothic in Europe. The building itself was erected in 1855–1857 by the royal architect, Wilhelm Grapow. It was built in relation to the emergence of a new railway line to Poznań. This unusually long (about 200 meters), two-story building on a rectangular plan aroused universal admiration not only thanks to its momentum and elegance but also to its modern, for these years, solutions, such as central heating or gas lighting. In the beginning, the railway station was called Central, and it operated the rail traffic on three platforms, which were located in the same place as today's hall. With regard to the representative function of the station, which itself testified to the city's stature, since the beginning, wealth and splendor have been taken care of. Evidence of this is the fact that the facade is in the form of an arcade entrance portico, decorated with three risalits, on the sides of which two slender towers were erected, characteristic of castle or palace facilities. With reference to the surging growth of the number of passengers and the need to rebuild the railroad flyover, the station was extended. In place of the neo-Gothic platform hall, an art nouveau, cash hall emerged alongside the five new platforms. Due to the modernization in the years 2010–2012, it was possible to unveil the valuable design elements, like the beautiful wooden vault or polychromes on the ceiling of the emperor's hall, so far hidden under the tiles.

Estação de Caminhos de Ferro do Rossio

To stacja kolejowa położona w centrum Lizbony, do której dostęp zapewnia długi na 3 km tunel. Oryginalnie nazwana w 1891 r. stacją Avenida (jak głosi oznaczenie na fasadzie), aktualnie nosi nazwę pobliskiego placu Rossio. Intrygująca fasada jest romantycznym odtworzeniem żywiółowego stylu manuelińskiego, typowego dla Portugalii z początku XVI w. Do jej najciekawszych elementów należą dwa przeplatające się nad wejściem portale w kształcie podkowy, zegar wieżowy oraz bogata dekoracja rzeźbiarska. Z klasyczną architekturą elewacji kontrastuje surowa, żeliwna konstrukcja wiaty peronowej. Na zachodniej ścianie zajezdni kolejowej znajduje się seria kafelkowych obrazów łączących klasyczne motywy religijne z nowoczesnymi widokami Lizbony. Ponad 130-letni posąg portugalskiego króla Sebastiana I Aviza, witający w wejściu podróżnych, został zniszczony w 2006 r. przez mężczyznę próbującego wspiąć się na niego celem zrobienia sobie zdjęcia.

This is a railway station located in the center of Lisbon, to which access is provided by a 3-kilometer-long tunnel. Originally named in 1891 as the Avenida station (as the designation on the facade states), it now carries a name of the nearby Rossio Square. The intriguing facade is a romantic restoration of a vibrant Manueline style, typical for Portugal at the beginning of the XVI century. The most interesting elements include two horseshoe-shaped portals interspersed above the entrance, a tower clock, and rich sculptural decoration. There is a contrast between the classical architecture of the elevation and a raw, cast iron platform shelter. On the western wall of the train depot, there is a series of tiled images connecting classical and religious motifs with the modern sights of Lisbon. A 130-year-old statue of the Portuguese king Sebastian I Aviz, welcoming the passengers at the entrance, was destroyed in 2006 by a man, who was trying to climb on it in order to make a photo of himself.

São Bento

Nazwa tej oddanej do użytku w 1916 r. stacji pochodzi od klasztoru benedyktyńskiego wybudowanego w tym miejscu w XVI w., który padł ofiarą pożaru. W ramach rozszerzenia systemu kolejowego na terytorium Portugalii, Król Karol I położył kamień węgielny pod budowę stacji w 1900 r. Projekt powierzono architektowi z Porto. Symetryczny, trzykondygnacyjny granitowy gmach powstał na planie w kształcie litery U, z główną fasadą skierowaną na południowy zachód. Silny geometryczny rygor, charakterystyczny dla stylu Beaux-Arts, wyraża się przez harmoniczną bryłę stacji oraz liczne powtarzalne i rytmiczne elementy jej fasady. Stacja w Porto jest dobrze znana z błękitno-białych płytek ceramicznych azulejo, zdobiących wnętrze budynku, przedstawiających sceny z północnego regionu kraju, m.in. bitwę pod Valdevez, portret Egasa Moniza oraz wejście króla Jana I Dobrego do Porto w 1387 r. Około 20 tys. płytek zajmuje powierzchnię 550 m².

The name of this 1916-commissioned station comes from the Benedictine monastery built in this place in the XVI century, which fell victim to a fire. As a part of the expansion of the railroad system on Portugal's territory, King Charles I laid the cornerstone for the construction of the station in 1900. The project was entrusted to the architect from Porto. A symmetrical, three-story granite edifice was created on a U-shaped plan, with the main facade directed towards the southern west. The strong geometric rigor characteristic of the Beaux Arts style is expressed through the harmonic lump of the station and the numerous, repeating, and rhythmical elements of its facade. The station in Porto is well-known for its azulejo blue-white ceramic tiles, which embellish the interior of the building. The tiles present scenes from the northern region of the country, including, inter alia, the Battle of Valdevez, a portret of Egas Moniz, and the entrance of King John I of Portugal to Porto in 1387. About 20 thousand tiles cover a surface area of 550 square meters.

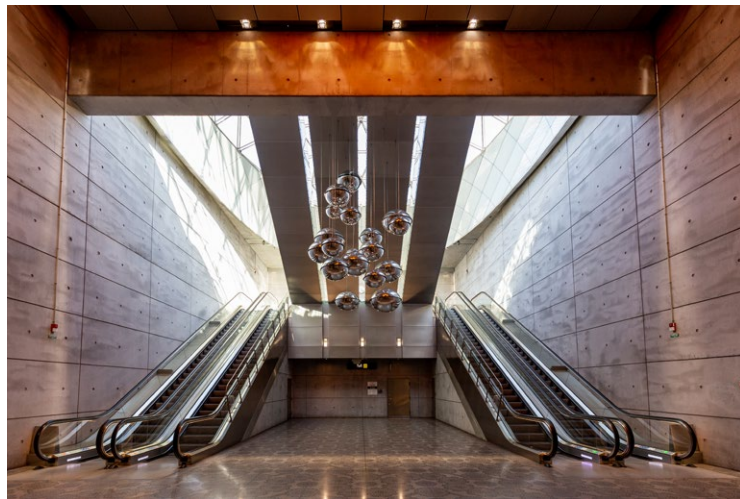

Pinhão

Mała stacja kolejowa wybudowana w 1880 r., będąca kluczowym obiektem na mapie regionu. Znajduje się w małej portugalskiej wiosce Douro – najstarszym regionie winiarskim na świecie. W 1937 r. dworzec wzbogacono charakterystycznymi niebieskimi kafłami projektu J. Oliveira. Łączące się w obrazy kafłowe panele pokrywają niemal wszystkie ściany budynku dworca. Dzięki nim wizyta na dworcu to podróż w czasie i lekcja produkcji wina – ilustracje przedstawiają bowiem wszystkie etapy produkcji tego boskiego trunku.

A tiny railway station, built in 1880, is a key facility on the regional map. It is located in a little Portuguese village called Douro, known as the oldest wine region in the world. In 1937, the station was enriched with the characteristic blue tiles, designed by J. Oliveir. The interconnecting tile panel paintings cover almost all the walls of the railway station. Thanks to them, a visit to the railway station is a journey through time and a lesson on wine production, since the illustrations show all the phases of this divine beverage's production.

Triangeln

Dworzec jest częścią większego projektu tunelu miejskiego, mającego zwiększyć przepustowość systemu kolejowego Malmö i ułatwić Szwedom oraz Duńczykom szybsze i łatwiejsze podróżowanie między swoimi krajami. Wybudowanie go spowodowało znaczny wzrost atrakcyjności okolicy oraz powstanie nowych mieszkań, miejsc pracy, instytucji kultury, obiektów handlowych i rozrywkowych w okolicy. Pasażerowie są witani na podziemnej stacji przez eleganckie szklane kopuły chroniące każde z wejść. Dzięki wspornikowej konstrukcji ze szkła i stali, światło dziennie dociera na perony aż 25 m pod ziemią. To przejrzyste i naturalnie rozświetlone wnętrza, rzadko spotykane dla infrastruktury tego typu, dają podróżnym poczucie bezpieczeństwa. Hasłami przewodnimi przy projektowaniu stacji było piękno, zrównoważony rozwój, dostępność i bezpieczeństwo.

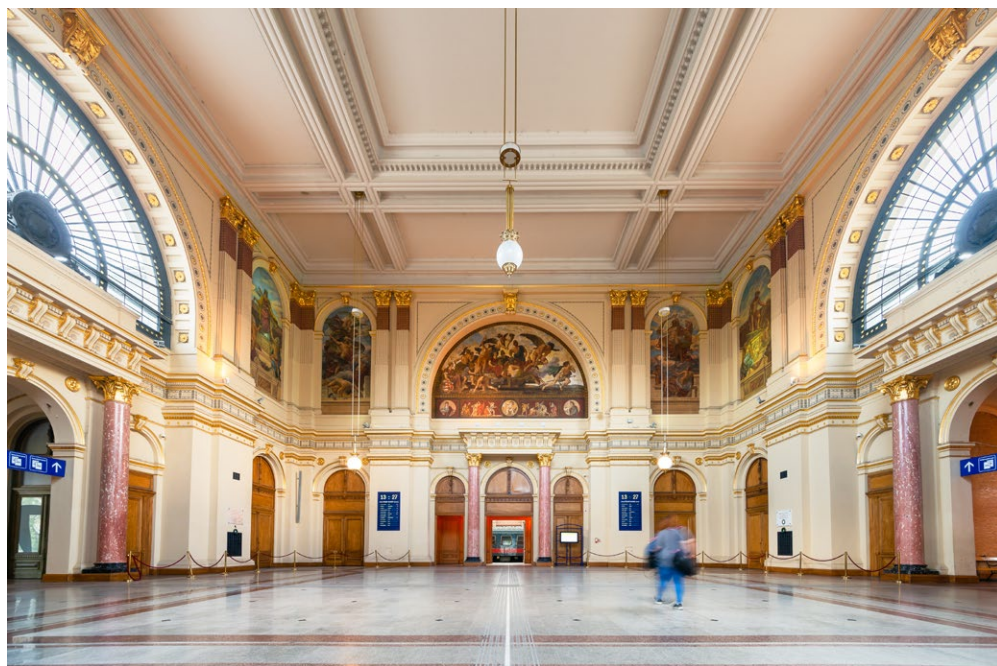
The railway station is part of a bigger project on an urban tunnel, designed to increase the Malmö railroad system's capacity and make it easier for Swedes and Danes to travel faster and simpler between their countries. The construction of the tunnel enabled a significant increase in the attractiveness of the neighborhood and the emergence of new apartments, workplaces, cultural institutions, shopping centers, and entertainment facilities in the area. The passengers are welcomed into the underground station by the elegant glass domes protecting each of the entrances. Thanks to the cantilevered design, made from glass and steel, daylight reaches the platforms, which are 35 meters below the ground. This transparent and naturally illuminated interior, rarely seen in this kind of infrastructure, gives the passengers a feeling of security. The watchwords for designing this station were phrases such as beauty, sustainability, accessibility, and safety.

Budapest Keleti

Dworzec został otwarty w 1884 r. jako najbardziej wysunięta na wschód stacja kolejowa w mieście, obsługująca pociągi podróżujące na Balkany oraz do Transylwanii. Długo uznawana za najnowocześniejszą stację w Europie, sama w sobie jest monumentem techniki, ale również odpowiedzialnym opiekunem historii. Z głównej fasady, górując nad ruchliwymi tłumami kłębiącymi się przed gmachem, spoglądają na podróżnych dwie sylwetki, bez których kolej nie ruszyłaby z miejsca: Jamesa Watta oraz Georga Stephensona – ojców chrzestnych kolei parowej. Od 1970 r. pod dworcem na głębokości 28 m znajduje się stacja metra o tej samej nazwie.

The facility was opened in 1884 as the easternmost railway station in the city, handling trains traveling to the Balkans and Transylvania. Long recognized as the most modern station in Europe, the station itself is not only a technical monument but also a responsible history keeper. From the main facade, there are two silhouettes towering over the busy crowds standing in front of the edifice. These are two figures, without which the railway would never set off. James Watt and George Stephenson are the godfathers of the steam railroad. Since 1970, 28 meters under the railway station, there has been an underground station of the same name.

Budapest Nyugati

To jedna z trzech głównych stacji kolejowych w Budapeszcie. Wzniesiona w 1877 r. przez przedsiębiorstwo „Eiffel & Cie” Gustava Eiffela, zastąpiła istniejący w tym miejscu dworzec pierwszej linii kolejowej na Węgrzech. Wewnątrz wiekowego gmachu znajduje się restauracja McDonalds, uznana za najbardziej elegancką restaurację sieci na świecie. Obiekt czeka współczesna modernizacja, w ramach której zachowane będą zabytkowe budynki, ale perony zostaną częściowo schowane pod ziemią. Tuż za historyczną halą, powstanie nowa, z sześcioma podziemnymi torami i trzynastoma naziemnymi. Architekci zaproponowali również budowę nowoczesnego węzła, który w jednym miejscu skupi komunikację międzynarodową, krajową i miejską. Przebudowany dworzec będzie miał trzy kondygnacje.

This is one of the three main railway stations in Budapest. Erected in 1877, by the enterprise of Gustav Eiffel, called 'Eiffel & Cie', it replaced an already functioning railway station in this place on the first rail line in Hungary. Inside the century-old edifice is a McDonald's restaurant, known as the most elegant one from the chain in the world. The facility is awaiting contemporary modernization, within which the historical buildings will be preserved, but the platforms are partly covered under the ground. Right after the historical hall, there will be a new one, with six underground rails and thirteen ground-based ones. The architects also proposed to build a modern node that would focus international, national, and urban communication in one place. The rebuilt station is planned to have three floors.

Praha hlavní nádraží

Dworzec główny stolicy Czech. Pierwsza stacja stanęła w tym miejscu w 1871 r. i została uroczystie otwarta przez cesarza Franciszka Józefa I. Z początkiem XX w. dworzec przebudowano i powiększono według projektu Josefa Fanty. Najbardziej reprezentacyjną częścią wnętrza jest hall sklepiony kopułką z herbami miast, do których kiedyś prowadziła kolej z Pragi. Zdobia go także secesyjne motywy i rzeźby autorstwa Stanislava Suchardy i Ladislava Šalouna. W obiekcie znajdują się również doskonale wyposażone i pięknie ozdobione saloniki rządowe, w których dawniej oczekiwali na pociąg dygnitarze.

The railway station of Czechia's capital. The first station was built here in 1871 and was grandly opened by Franz Joseph I of Austria. At the beginning of the XX century, the station was rebuilt and enlarged by Josef Fanta. The most representative part of the interior is the hall vaulted by a dome with city coats of arms, to which the rail from Prague used to lead. The station is also decorated with art nouveau motives and sculptures, authored by Stanislav Sucharda and Ladislav Šaloun. In the facility, there are also excellently equipped and beautifully decorated government lounges, where formerly dignitaries used to await their trains.

Birmingham New Street Station

To piąta najbardziej ruchliwa w Wielkiej Brytanii stacja kolejowa, obsługująca rocznie blisko 50 mln pasażerów. Oryginalny dworzec powstał w 1854 r. i był wyjątkowym osiągnięciem inżynierii. Inspirowany londyńskim Crystal Palace, z układem torów i peronów zaprojektowanym przez samego Roberta Stephensona, miał największy jednoprzęsłowy dach z żelaza i szkła na świecie, szeroki na 64 oraz długi na 256 m. Kolejnym etapem rozwoju stacji była przebudowa w latach 60. XIX w. W 2008 r. ruch na stacji dwukrotnie przekroczył planowaną przepustowość, co było sygnałem do kolejnych zmian. Wybudowano nową halę główną, prawie cztery razy większą niż dotychczasowa, z atrium skąpanym w naturalnym świetle wpuszczanym przez nietypowy w formie dach. Powstała nowa fasada, nowe wejścia oraz nowe ciągi komunikacyjne. Ciągące się fałdy i gładkie formy nowej bryły, tworzące zapierającą dech w piersiach geometrię, symbolizują wielowarstwowość systemów ruchu i dobrze oddają dynamikę otoczenia.

That is the fifth-busiest UK railway station, handling about 50 billion passengers a year. The original station was created in 1854, and it was an exceptional feat of engineering. Inspired, with the track and platform layout, by the London Crystal Palace and designed by Robert Stephenson himself, it had the biggest single-span iron and glass roof in the world, wide for 64 meters and long for 256 metres. Another step in the station's development was its reconstruction in the 1960s of the XIX century. In 2008, the station traffic twice exceeded the planned capacity, which was a signal for further developments. A new hall was built, almost four times bigger than the previous one, with an atrium bathed in natural light let through the untypically inverted roof. A new facade was created, as were new entrances and thoroughfares. The continuing folds and smooth forms of the new body, creating the breathtaking geometry, symbolize a multi-layered movement system and capture the dynamics of the environment well.

King's Cross

Nazwa stacji (dosł. Krzyż Króla) pochodzi od nazwy stojącego wcześniej w tym miejscu pomnika króla Jerzego Hanowerskiego. Od czasu otwarcia w 1852 r., obiekt przeszedł dziesiątki zmian i remontów. Pierwotnie wyposażony jedynie w dwa perony i przystanek dla powozów konnych, dziś obsługuje rocznie 20 mln podróżnych, będąc zaledwie dziewiątą najbardziej ruchliwą stacją w kraju. Dworzec jest nie tylko jednym z najstarszych świadków rozwoju kolei, lecz również ikoną kultury. W XXI w. podjęto poważną przebudowę gmachu, związaną z nie tylko z koniecznością usprawnień technicznych, lecz również z rodzimą literaturą fantastyczną. Stacja stała się bowiem dobrze znana fanom książek i filmów o Harrym Potterze, a zwłaszcza jej fikcyjny peron 9¾ – magicznie ukryte miejsce odjazdu ekspresu do Hogwartu. Fikcja wykreowała nową rzeczywistość – wymyślony peron i jego otoczenie zostało dostosowane do obsługi milionów turystów.

The name of the station comes from the name of the monument previously standing in this place, a monument to King George III. Since its opening in 1852, the facility has undergone dozens of changes and renovations. Originally equipped with only two platforms and a station for horse-drawn carriages, today it handles over 20 million travelers a year, making it only the ninth-busiest station in the country. The station is not only the oldest witness to the development of railroads but also a cultural icon. In the XXI century, a major reconstruction of the edifice was undertaken, associated not only with the need for technical improvements but also with the native fantasy literature. The station became well known among fans of Harry Potter books and movies. Especially the fake 9¾ platform a magical, hidden place for the departures to Hogwarts. Fiction has created a new reality an imaginary platform and its surroundings tailored to serve millions of tourists.

St. Pancras

Monumentalny dworzec, który powstał w bezpośrednim sąsiedztwie King's Cross został otwarty w 1868 r., a 5 lat później, w ramach kolejnych prób wygrania z konkurencją, wzniesiono przed nim kultowy budynek hotelu Midland Grand. Jego spektakularna bryła i fasada z czerwonej cegły w neogotyckim stylu jest zabytkiem nie tylko budownictwa industrialnego, ale również pomnikiem wolnego rynku oraz szaleństwa początków kolejnictwa.

A monumental railway station, which was erected directly in the neighborhood of King's Cross, was opened in 1868, and after five years, as a part of the next attempts to win against the competition, an iconic facility of the Midland Grand hotel was built in front of it. Its spectacular lump and facade made from red brick in a neo-Gothic style are a monument not only to industrial construction but also a statue of the free market and the madness of the early days of railroading.

Milano Centrale

To największa stacja na południu Włoch oraz największa stacja kolejowa w Europie pod względem objętości. Wzniesiona w 1931 r. celem zastąpienia starego dworca niebędącego w stanie obsłużyć gwałtownie wzrastającego ruchu, stacja wzorowana była na Union Station w Waszyngtonie. Jej fasada ma 200 m szerokości, 72 m wysokości i pobiła wiele rekordów swoich czasów. Nie ma jednego, definitywnego stylu architektonicznego, nosi bowiem znamiona różnych nurtów, takich jak secesja oraz art déco. Czasami jej styl definiowany jest jako asyryjsko-mediolański. Powstająca w czasach włoskiego faszystwu stacja miała być wizytówką potęgi kraju. Wielkie przestrzenie publiczne stacji (hala peronowa, hala główna) przypominają monumentalną rzymską architekturę. Wnętrze gmachu skrywa również wiele tajemnic z tamtego okresu, niedostępnych dla zwiedzających, jak dekorowana symbolami nazizmu sala zaprojektowana specjalnie na przybycie dyktatora zaprzyjaźnionego kraju.

The biggest station in the south of Italy and the biggest railway station in Europe, when it comes to capacity. Erected in 1931 with the goal of replacing the old station that was not able to serve the rapidly increasing passenger traffic, the station was modeled on Union Station in Washington. Its facade is 200 meters wide and 72 meters long, and it broke many records in its time. It has no one definite architectural style, for it bears the hallmarks of various currents, like art nouveau and art déco. Sometimes, its style is defined as Assyrian-Mediterranean. Emerging in the times of Italian fascism, the station was to be the hallmark of the country's power. Enormous public spaces (platform hall, main hall) resemble Roman architecture. The interior of the edifice also hides many mysteries from that time, unavailable to the visitor, like a wall decorated with Nazi symbols, designed specifically for the arrival of the befriending country's dictator.

Palermo Centrale

Zlokalizowana w zabytkowej części miasta stacja jest najważniejszym dworcem miasta oraz całej wyspy Sycylia. Otwarta w 1886 r., zaprojektowana przez Di Giovanni'ego, leży w samym sercu miasta, przy placu Juliusza Cezara. Jej neorenesansowy styl architektoniczny sprawia, że bez problemu wpisuje się w krajobraz zdominowanego przez renesans i barok miasta. Nawet nowoczesne elementy, takie jak stalowe konstrukcje sklepienia, poświęcone na potrzeby maszyny wojennej, były inspirowane renesansem. W gmachu budynku znajdują się liczne dekoracje autorstwa malarza Rocco Lentini. Stacja obsługuje rocznie 20 mln pasażerów i ponad 250 pociągów dziennie, będąc kluczowym hubem transportowym regionu.

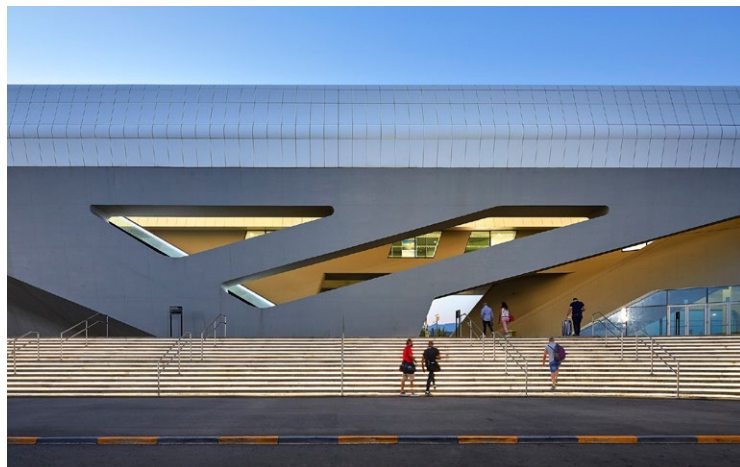
Located in the historical part of the city, the facility is the most important railway station in the city and on the whole island of Sicily. Opened in 1886 and designed by Di Giovanni, it is located in the heart of the city, next to Julius Caesar Square. Its neo-Renaissance architectural style makes it blend in easily with the city's, which is dominated by Renaissance and Baroque scenery. Even the modern elements, like steel vault structures sacrificed to the war machine, were inspired by the Renaissance. In the edifice of the building, there are numerous decorations authored by the painter Rocco Lentini. The station handles 20 million passengers yearly and over 250 trains daily, making it the key transportation hub of the region.

Genova Brignole

Jest drugą co do wielkości stacją w Genui w północnych Włoszech. Gmach dworca znajduje się na Piazza Verdi, u podnóża wzgórza Montesano. Pierwsza stacja w tym miejscu powstała w 1868 r., a współczesny budynek został ukończony w roku 1905. Architektura budynku oparta jest o podstawy francuskiej szkoły romantycznej, a jego gmach jest kompilacją wielu znakomitych materiałów oraz dekoracji. Filary i fasady wykonane są z białego granitu a front w rzymskim stylu, z widokiem na Via Verdi, zdobiony jest sztukaterią z kamienia wydobywanego z Montorfano. Wnętrza stacji ozdobione są freskami autorstwa De Servi, Berroggio i Grifo. Fasada budynku zwieńczona jest dużymi rzeźbami gryfów, czerwono-białymi godłami zdobionymi polichromią oraz koroną z podobizną rzymskiego boga Janusa. Ze stacji korzysta około 60 tys. pasażerów dziennie i 22 mln rocznie.

It is the second-largest station in Genoa, in northern Italy. The station's edifice is located in Piazza Verdi Square, at the foot of the Montesano hill. The first station in this place was created in 1868; however, the current building was finished in 1905. The architecture of the building is based on the fundamentals of the French romantic school, and its edifice is a compilation of many excellent materials and decorations. Pillars and facades are made from the white granite, and the Roman-style front of the building, with a view on Via Verdi, is decorated with stucco work made from the stone, extracted from Montorfano. The interior of the station is embellished with frescoes authored by De Servi, Berroggio and Grifo. The building's facade is crowned with big griffin sculptures, red-and-white emblems, polychrome and a crown with the likeness of the Roman god Janus. The station is used by around 60 thousand passengers daily and 22 million a year.

Napoli Afragola

Włoski dworzec szybkiej kolei w pobliżu Neapolu, otwarty w 2017 r. Jedną z kluczowych stacji przesiadkowych w południowych Włoszech. Główna hala jest zorientowana na korzyść dla zrównoważonego rozwoju ekologicznego budynku. Zintegrowane panele słoneczne na dachu, w połączeniu z naturalnym oświetleniem i wentylacją oraz gruntowymi systemami chłodzenia i ogrzewania pozwolą stacji zminimalizować zużycie energii.

An Italian railway station for high-speed rail, next to Naples, opened in 2017. One of the key transfer stations in southern Italy. Main Hall is benefit-oriented for sustainable, green building development. Integrated solar panels on the rooftop, combined with natural light, ventilation, and ground cooling and heating systems, are going to enable the station to minimize its energy consumption.

Tiānjīn Zhàn

Dworzec w Tianjin – czwartym co do wielkości chińskim mieście – powstał w 1888 r. Kompleks modernizowany był w latach 1987-1988 i 2007-2008. Jest stacją końcową szybkich pociągów do miasta, w tym kolei międzymiastowej Pekin - Tianjin, która osiąga prędkość powyżej 350 km/h. Według Ministerstwa Kolei Chińskiej Republiki Ludowej jest to dworzec najwyższej klasy.

The railway station in Tianjin, China's fourth-largest city, was erected in 1888. The building complex was modernized in the years 1987-1988 and 2007-2008. It is the ending station for the fast trains leading to the city, among them the Beijing - Tianjin intercity rail, which reaches a speed of more than 350 km/h. According to the Ministry of Railways of the People's Republic of China, this is a first-class station.

Dworzec w Hongkongu, który poza tym, że jest stacją szybkiej kolei, to dodatkowo pełni rolę miejskiego parku. Przyjmuje pociągi szybkiej kolei relacji Guangzhou-Shenzhen-Hongkong. Ze względu na fakt, że trasa kolei przebiega przez państwa, które nie są połączone wolnym ruchem obywateli, konieczne było stworzenie punktów odprawy paszportowej. Na stacji zastosowano duże przeszklone powierzchnie, dzięki czemu budynek jest doskonale doświetlony, a pasażerowie nie zdają sobie sprawy, że znajdują się na niektórych peronach nawet 25 m pod ziemią. Kaskadowy dach jest jednocześnie parkiem, a całość jest tak wkomponowana w przestrzeń, że osoby, które odwiedzają park, mogą się nawet nie zorientować, że chodzą po dachu międzynarodowego dworca kolejowego.

A railway station in Hong Kong, that, except for the fact that it is a high-speed rail station, additionally functions as an urban park. It welcomes high-speed trains from the Guangzhou-Shenzhen-Hongkong relation. Considering the fact that the route of the railroad passes through areas that are not connected to each other with a free movement of citizens, it was necessary to create passport control points. Big glass surfaces were used on the station to allow the building to be perfectly illuminated. The passengers don't even notice; they are standing on the platforms even though they are 25 meters underground. A cascade roof functions as a park at the same time, and the entirety is embedded in the area in such a way that the people who visit the park, don't even have to realize they are walking on the rooftop of the international railway station.

Kuala Lumpur

Stary dworzec kolejowy w Kuala Lumpur to zabytek architektury epoki kolonialnej. Wybudowany w 1910 r. w stylu mauretańskim, stał się największym w tym czasie węzłem komunikacyjnym Malezji. Stacja została zaprojektowana przez słynnego angielskiego architekta Arthura Hubbacka. W 1986 r. przeprowadzono jej modernizację. Pojawiły się: nowoczesne poczekalnie wyposażone w klimatyzację, bary i punkty informacyjne dla turystów. W 2007 r. na dworcu otwarto Muzeum Transportu Kolejowego.

An old railway station in Kuala Lumpur is a monument to the colonial era. Built in 1910 in a Moorish style, it became the biggest at that time, Malaysia's transportation hub. The station was designed by the famous English architect Arthur Hubback. In 1986, a modernization was carried out. Modern waiting rooms, equipped with air conditioning, bars, and information points for tourists, appeared at the station. In 2007, a Railroad Transport Museum was opened at the station.

Chennai Central

Najbardziej ruchliwa stacja kolejowa w południowych Indiach i jeden z najważniejszych węzłów komunikacyjnych w kraju. Stuletni budynek dworca kolejowego w neogotyckim stylu jest zaprojektowany przez architekta George'a Hardinga. Codziennie z terminala korzysta około 550 tys. pasażerów, którzy mają do dyspozycji: parking na tysiąc aut i tyle samo jednoślądów, ponad 600 licencjonowanych tragarzy, a także czteroosobowe pojazdy na baterie dla osób starszych i niepełnosprawnych fizycznie.

The busiest railway station in southern India and one of the most important transport hubs in the country. The 100-year-old station building, in a neo-Gothic style, was designed by the architect Georg Harding. Every day, about 550 thousand passengers use the terminal. They have at their disposal a parking lot for a thousand cars and 1000 bikes, over 600 licensed porters, and also four-passenger battery-powered vehicles for the elderly and physically disabled.

Lucknow Charbagh

Dworzec w Nawabs wybudowany w latach 1914-1923 według projektu JH Hornimana. Jest mieszanką architektury Radżputów, Awadhi i Mogołów. Przypomina szachownicę z rozstawionymi na niej figurami. Przed budynkiem znajduje się ogromny ogród. Jest to jeden z nielicznych indyjskich dworców, który posiada oznaczenie „wolny od pracy dzieci”.

A railway station in Nawabs, built in the years 1914–1923 by JH Horniman. It is a mix of Rajput, Awadhi, and Mogul architecture. It reminds me of a checkerboard, with the figures spread out on it. In front of the building is a huge garden. That is one of the sparse Indian gardens that has a “child-free” designation.

Chhatrapati Shivaji Maharaj Terminus

Budowla w Bombaju zaprojektowana przez Fredericka Williama Stevensa w stylu będącym połączeniem wiktoriańskiego włoskiego neogotyku i klasycznej architektury indyjskiej. Stacja zbudowana w 1887 r. dla upamiętnienia Złotego Jubileuszu Królowej Wiktorii. W 2004 r. wpisana na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO. Jest najbardziej ruchliwą stacją w kraju – obsługuje ponad 3 mln pasażerów dziennie.

A building in Mombasa, designed by Frederick William Stevens, in a style that is a blend of Victorian, Italian neo-Gothic, and classical Indian architecture. The station was built in 1887 in commemoration of Queen Victoria's Golden Jubilee. In 2004, it was inscribed on the UNESCO World Heritage List. It is the busiest station in the country; it handles over 3 million passengers daily.

Kanazawa Station

To główna stacja kolejowa w Kanazawie, otwarta w 1898 r. W 2005 r. przeszła gruntowną renowację i stała się ważnym węzłem komunikacyjnym i handlowym. Budynek pokrywa duży dach, aby zapobiec przestojom pociągów z powodu nagromadzonego na stacji śniegu. Drewniana brama przed wschodnim wejściem jest wzorowana na tradycyjnych japońskich bębnach zwanych tsuzumi.

The main railway station in Kanazawa opened in 1898. In 2005, it underwent a major renovation and became an important transportation and trade hub. The building is covered with a big roof to prevent train stoppages due to the snow that has accumulated at the station. The wooden gate in front of the eastern entrance is modeled on the traditional Japanese drums called tsuzumi.

Sirkeci gari

Główny dworzec kolejowy w Stambule w Turcji. Zbudowany w 1888 r. przez Koleje Orientalne jako wschodnia stacja końcowa słynnego na całym świecie Orient Expressu, zaprojektowana przez pruskiego architekta Augusta Jasmunda. W 2005 r. otwarto na stacji Muzeum Kolejnictwa.

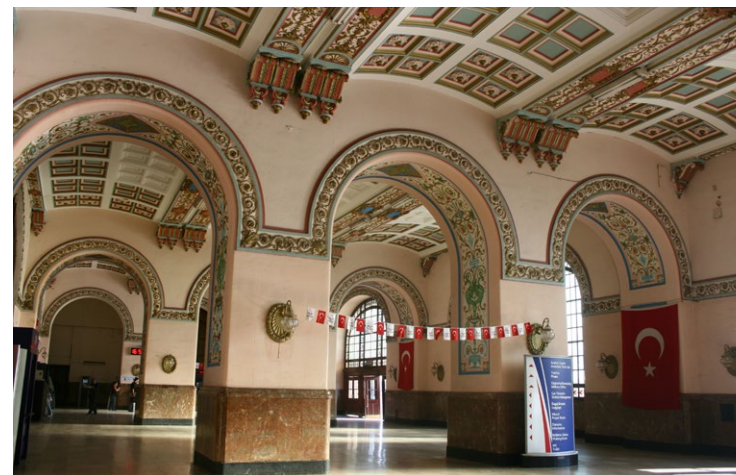
The main railway station in Istanbul, Turkey. Built in 1888 by the Oriental Railways as an eastern ending station for the well-known around the world Orient Express, designed by Prussian architect August Jasmund. In 2005, a Railroad Museum was opened at the station.

Haydarpaşa Gari

Stacja kolejowa w Stambule, położona nad cieśniną Bosfor. Jest jedną z największych w tej części świata i końcowym przystankiem dla wszystkich pociągów jadących z azjatyckiej części Turcji. Charakterystyczny budynek przypomina pałac na wodzie.

A train station in Istanbul, located on the Bosphorus Strait. It is one of the biggest in this part of the world and an ending station for all the trains, arriving from the Asian part of Turkey. The characteristic building recalls a palace on the water.

Oran Train Station

Stacja zbudowana w Oranie podczas okupacji francuskiej. Zaprojektowana przez Mariusa Toudoire'a i Alberta Ballu. Otwarta w 1913 r. miał spełniać potrzeby rozwijającego się miasta, nieustannie przyjmującego pasażerów i towary. Dworzec jest przykładem neomauretańskiego stylu, który naśladuje religijne zabytki Tlemcen i Algieru. Wieża zegarowa ma kształt mauretańskiego minaretu, zwieńczonego małą latarnią.

A station built in Oran during the French occupation. Designed by Mauris Toudoire and Albert Ballu. Opened in 1913, it was to serve the needs of the developing city, continuously receiving passengers and goods. The station is an example of the neo-Mauritanian style, which imitates the monuments in Tlemcen and Algiers. The clock tower has the shape of a Moorish minaret, topped with a small lantern.

Antsirabe

Dworzec w mieście Antsirabe, położonym w środkowej części Madagaskaru, będącym uzdrowiskiem i ośrodkiem turystycznym. Stacja jest ciekawym architektonicznie przykładem technik budownictwa kolonialnego.

A railway station in Antsirabe City, located in the center of Madagascar, which is also a health resort and a tourist center. The station is an interesting architectural example of colonial construction engineering.

Andasibe

Stacja kolejowa na linii Antananarivo – East Cost położona w wiejskiej gminie na Madagaskarze. To miejsce docelowe gości Narodowego Parku Andasibe-Mantadia, których witają ustawione wzdłuż torów miejscowe dzieci sprzedające pączki.

A train station on the Antananarivo - East Coast line, located in the rural municipality of Madagascar. This is a destination place for the guests of Andasibe-Mantadia National Park, who are welcomed by the local kids, who set up along the tracks and sell doughnuts.

Dakar

Senegalski dworzec otwarty w 1924 r., architektonicznie nawiązuje do kolonialnej przeszłości kraju. Stacja sąsiaduje z atlantyckim portem, oferując globalny transport surowców. W ostatnich latach poddano ją pracom renowacyjnym i przywrócono zawieszony przewozy pasażerskie. Dziś dworzec łączy port z lotniskiem. Dzięki rozpoczętym inwestycjom i dynamicznym zmianom w infrastrukturze kolejowej kraju, stacja z roku na rok zwiększa ilość obsługiwanych pasażerów.

A Senegalese railway station, opened in 1924, that architecturally relates to the colonial past of the country. The station is adjacent to the Atlantic port, offering global commodity transport. In the past years, it has been renovated, and the suspended transport operations have been reinstated. Today, the station connects the port with the airport. Thanks to the investments and dynamic changes in the national rail infrastructure that have been made, the station has increased the number of passengers served.

Kair Ramsis

To największa stacja kolejowa w Egipcie, posiadająca osiem peronów. Dworzec jest główną budowlą placu Midan Ramsis, na którym znajdują się również: poczta, hotele i Muzeum Kolei Egipskich. Stanowi element kompleksu komunikacyjnego, połączonego z dworcem autobusowym, postojem taksówek wieloosobowych i przystankami tramwajowymi.

The biggest railway station in Egypt has eight platforms. The station is the main facility of Midan Ramsis Square, on which there are also a post office, hotels, and the Egyptian Railway Museum. The station is a part of the communication complex, connected with the bus station, multi-person taxi stop, and tram stop.

Marrakech

Dworzec będący obecnie południowym punktem końcowym marokańskiego systemu kolejowego. Budynek został oddany do użytku w 1923 r. w czasach francuskiego protektoratu. W 2008 r. dobudowano nową stację oraz przedłużono tory, głównie w celu umożliwienia wjazdu pociągów dużych prędkości. Kolej w Maroku należy do najlepiej rozwiniętych wśród krajów afrykańskich.

A station, which is currently the southern endpoint of the Moroccan railway system. The facility was commissioned in 1923, during the time of the French protectorate. In 2008, a new station was built, and the tracks were extended, mainly to enable the entrance of high-speed trains. The railway in Morocco is one of the best developed among the African countries.

Estação Central dos Caminhos de Ferro

Zabytkowy dworzec w Maputo w Mozambiku zaprojektowany przez słynnego Gustave'a Eiffla. Zbudowany został w latach 1908-1916, dziś jest największą stacją w kraju. Z eleganckiego budynku głównego dotrzeć można do dwóch platform pokrytych bogato zdobionym żelaznym dachem wspartym pięknie dekorowanymi kolumnami i belkami. Bardzo interesujące są zwłaszcza elementy zdobne pochodzące z epoki w której dworzec powstał: zegary ścienne, duże wentylatory sufitowe, portugalskie kafelki, rzeźbione drewniane drzwi, żelazne ławki i duże dzwony. Oprócz czynnej stacji końcowej pociągów, na dworcu znajduje się muzeum kolei i liczne lokale gastronomiczne. Jest on też miejscem organizacji muzycznych imprez.

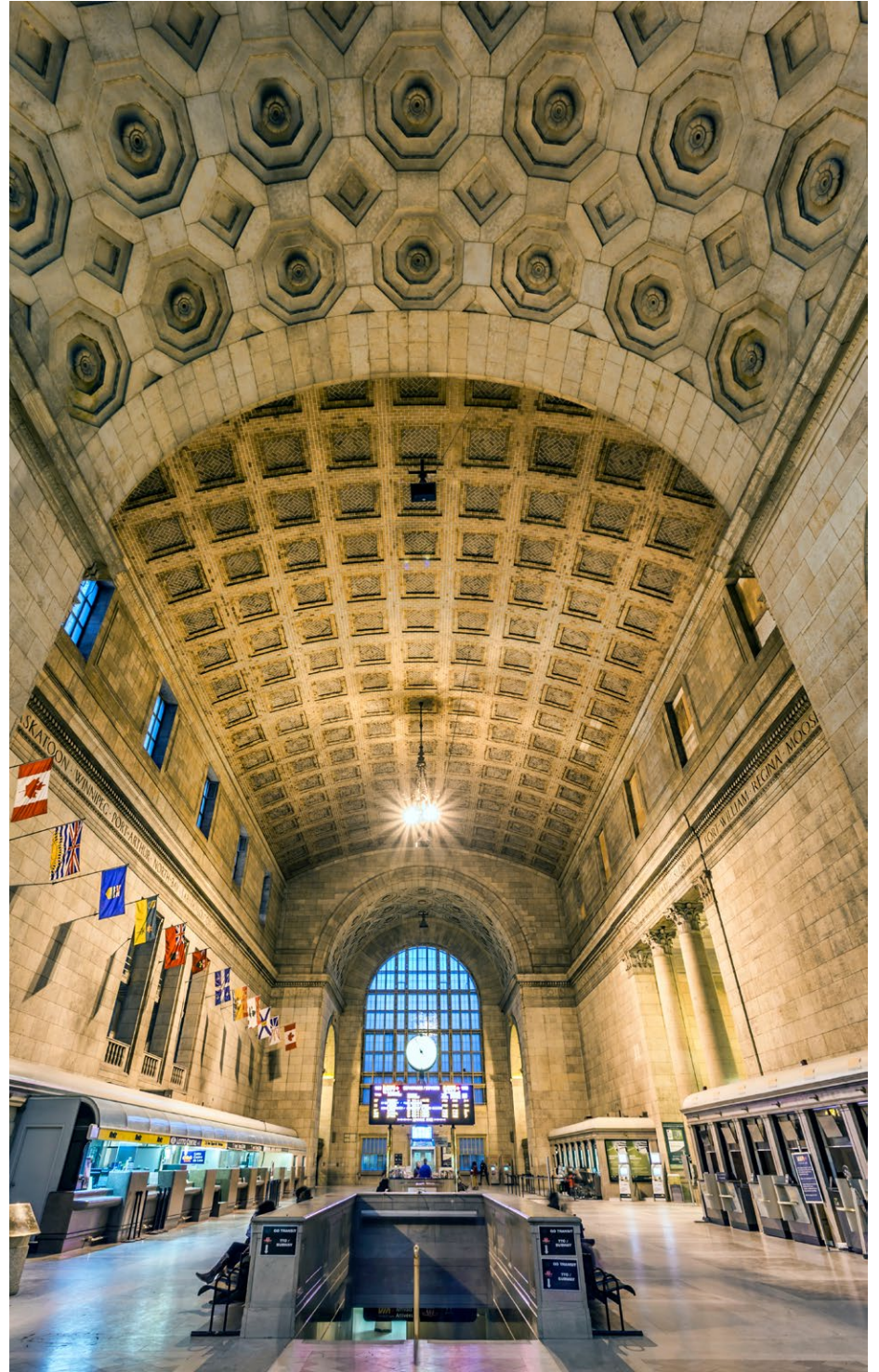
The historical railway station in Maputo, Mozambique, was designed by the famous Gustav Eiffel. Built in the years 1908-1916, it is now the biggest station in the country. From the elegant main facility, one can get to the two platforms covered with a richly decorated iron rooftop, supported by the beautifully decorated columns and beams. Especially interesting are the ornate elements originating from the era when the station was built. These are: wall clocks, large ceiling fans, Portuguese tiles, carved wooden doors, iron benches, and huge bells. Apart from the ending railway station, there is a Railway Museum on the station and many restaurants. It is also a place where musical parties are organized.

Union Station

Stacja kolejowa w Toronto w Kanadzie zbudowana w 1927 r. Na zewnątrz zdobiona neoklasycystyczną kolumnadą, wewnątrz kryje dużą salę ze zdobionym stropem i fryzem z nazwami miast, z którymi istniały połączenia kolejowe. Korytarze dworca, którymi dawniej jeździły wozy konne transportujące na perony bagaże i towary, dziś stały się z pasażerami handlowymi. Obecnie codziennie obsługuje 300 tys. pasażerów.

A railway station in Toronto, Canada, built in 1927. On the outside, it is decorated with a neoclassical colonnade. On the inside, there is a spacious hall with a decorative ceiling and frieze containing the names of the cities with which railway connections have existed. The corridors of the station, which were previously used by horse-drawn carriages to transport baggage and goods to the platforms, are now shopping arcades. Nowadays, the station handles 300,000 passengers daily.

William H. Gray 30th Street Station

Główna stacja kolejowa metropolii Filadelfii w Stanach Zjednoczonych. Jedna z trzech wchodzących w skład Centralnego Miejskiego Połączenia Komunikacyjnego. Budynek otwarty został w 1933 r. – dziś jest wpisany do Krajowego Rejestru Miejsc Historycznych. W obiekcie o powierzchni 52 tys. m² znajduje się przepastna główna hala pasażerska z ozdobnym wystrojem w stylart déco. Dworzec był miejscem akcji kilkunastu amerykańskich filmów, m.in. „Szkló” i „Niezniszczalny”.

The main station of the Philadelphia metropolis in the United States. One of the three is included in the Central Urban Transport Link. The building was opened in 1933; today it is listed on the National Register of Historic Places. In the facility, with an area of 53 thousand square meters, there is a precipitous main hall with an art déco-style interior. The station was the setting for a dozen American movies, such as “Glass” and “Unbreakable.”

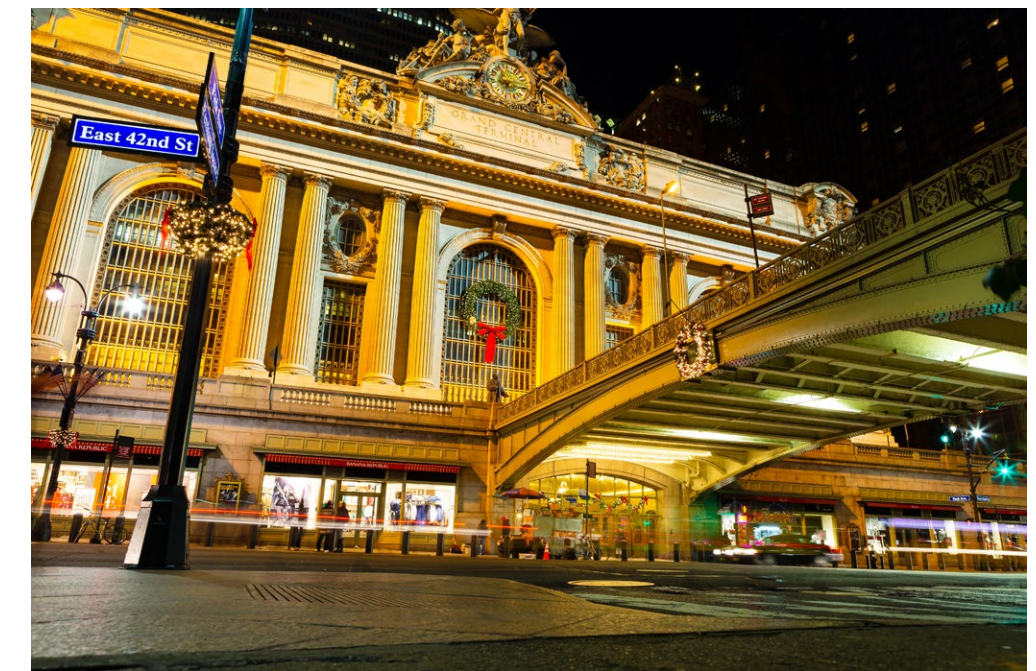

Grand Central

Dworzec amerykańskich kolei podmiejskich w środkowej części nowojorskiego Manhattanu. Stacja wybudowana została w 1871 r. jako Grand Central Depot, dopiero w 1913 r. przemianowano ją na Grand Central Terminal. Liczy 44 perony – najwięcej na świecie – i zajmuje powierzchnię 19 ha. Hala główna ma wysokość 38 m, szerokość 37 m i długość 84 m. Trzy kondygnacje mają za zadanie usprawniać komunikację pasażerów, a w razie pożaru, pozwolić na szybkie ulotnienie się dymu. Współcześnie z dworca korzysta ponad 700 tys. osób dziennie i 21,6 mln rocznie.

A railway station of the American suburban railroads in the central part of New York City. The station was built in 1871 as Grand Central Depot; only in 1913 was it renamed Grand Central Terminal. It has 44 platforms, the most in the world, and a surface of 19 ha. The main hall has a height of 38 meters, a width of 37 meters, and a length of 84 meters. Three stories are meant to improve passenger communication and, in the event of a fire, enable a quick escape of the smoke. Nowadays, the station is used by 700,000 people daily and 21.6 million annually.

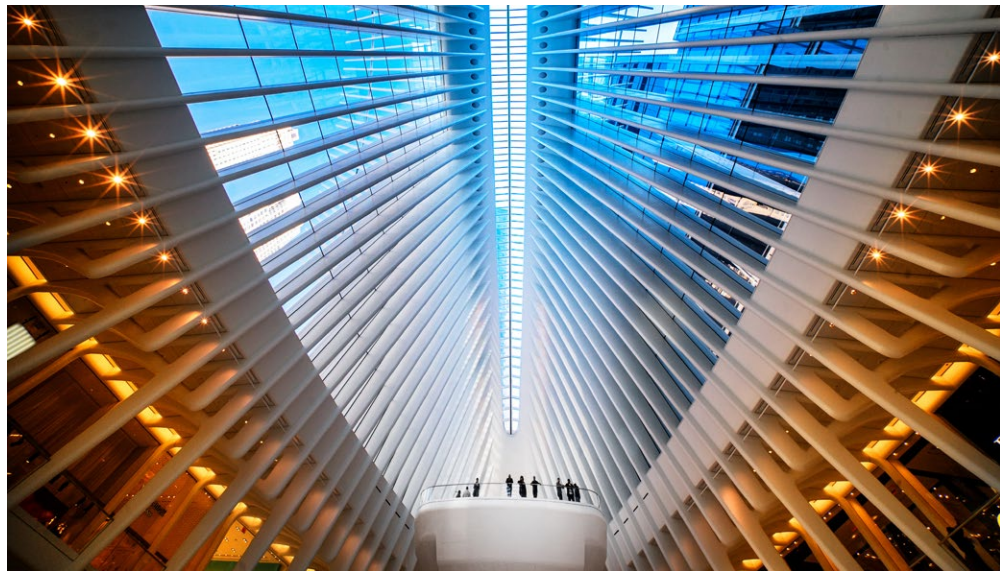

NEW HAVEN LINE DEPARTURES		INFORMATION		
TIME	TRK	DESTINATION	REMARKS	FREE METRO-NORTH TRAINS FROM THE MALL AND PULL UP TO THE PLATFORMS. SERVICE CHANGES, SCHEDULES, FINES AND RULES APPLYING TO METRO-NORTH TRAINS ARE AVAILABLE AT THE METRO-NORTH TRAIN STATIONS.
15:20	18	NEW HAVEN	1ST STOP	
15:25	19	STAMFORD	1ST STOP	
15:30	20	STAMFORD	1ST STOP	
15:35	21	STAMFORD	1ST STOP	
15:40	22	STAMFORD	1ST STOP	
15:45	23	STAMFORD	1ST STOP	
15:50	24	STAMFORD	1ST STOP	
15:55	25	STAMFORD	1ST STOP	
16:00	26	STAMFORD	1ST STOP	
16:05	27	STAMFORD	1ST STOP	
16:10	28	STAMFORD	1ST STOP	
16:15	29	STAMFORD	1ST STOP	
16:20	30	STAMFORD	1ST STOP	
16:25	31	STAMFORD	1ST STOP	
16:30	32	STAMFORD	1ST STOP	
16:35	33	STAMFORD	1ST STOP	
16:40	34	STAMFORD	1ST STOP	
16:45	35	STAMFORD	1ST STOP	
16:50	36	STAMFORD	1ST STOP	
16:55	37	STAMFORD	1ST STOP	
17:00	38	STAMFORD	1ST STOP	
17:05	39	STAMFORD	1ST STOP	
17:10	40	STAMFORD	1ST STOP	
17:15	41	STAMFORD	1ST STOP	
17:20	42	STAMFORD	1ST STOP	
17:25	43	STAMFORD	1ST STOP	
17:30	44	STAMFORD	1ST STOP	
17:35	45	STAMFORD	1ST STOP	
17:40	46	STAMFORD	1ST STOP	
17:45	47	STAMFORD	1ST STOP	
17:50	48	STAMFORD	1ST STOP	
17:55	49	STAMFORD	1ST STOP	
18:00	50	STAMFORD	1ST STOP	

ARRIVAL	DEPARTURE	ARRIVAL	DEPARTURE
15:20	18	15:25	19
15:30	20	15:35	21
15:40	22	15:45	23
15:50	24	15:55	25
16:00	26	16:05	27
16:10	28	16:15	29
16:20	30	16:25	31
16:30	32	16:35	33
16:40	34	16:45	35
16:50	36	16:55	37
17:00	38	17:05	39
17:10	40	17:15	41
17:20	42	17:25	43
17:30	44	17:35	45
17:40	46	17:45	47
17:50	48	17:55	49
18:00	50		

World Trade Center

Nowojorska stacja otwarta w 2016 r. Główny budynek został zaprojektowany przez Santiago Calatravę, a jego budowa kosztowała 4 mld dolarów. Jest piątym najbardziej ruchliwym węzłem komunikacyjnym w obszarze metropolitalnym Nowego Jorku.

The New York City station opened in 2016. The main facility was designed by Santiago Calatrava, and its construction cost 4 billion dollars. It is the fifth, the busiest transportation hub in the metropolitan area of New York City.

Union Station

Dworzec w Waszyngtonie, który jest jednym z pierwszych wielkich terminali kolejowych w kraju. Zaprojektowany przez Daniela Burnhama, otwarty został w 1907 r. W latach 1983-1988 r. obiekt przeszedł gruntowną renowację, a wartość przedsięwzięcia wyniosła 160 mln dolarów. W wyniku trzęsienia ziemi w 2011 r. w hali głównej uszkodzony został monumentalny strop kasetonowy. Podczas naprawy do złocenia sufitu użyto złota wyższej jakości, co wydłużyło jego trwałość o niemal sto lat.

The station in Washington, which is the first of the huge railway terminals in the country, was designed by Daniel Burnham and opened in 1907. In the years 1983–1988, the facility underwent a major renovation, and the value of the project was 160 million dollars. As a result of the earthquake in 2011, a monumental coffered ceiling, located in the main hall, has been destroyed. During its renovations, to gild the ceiling, gold of the best quality was used, which automatically extended its lifespan by almost a century.

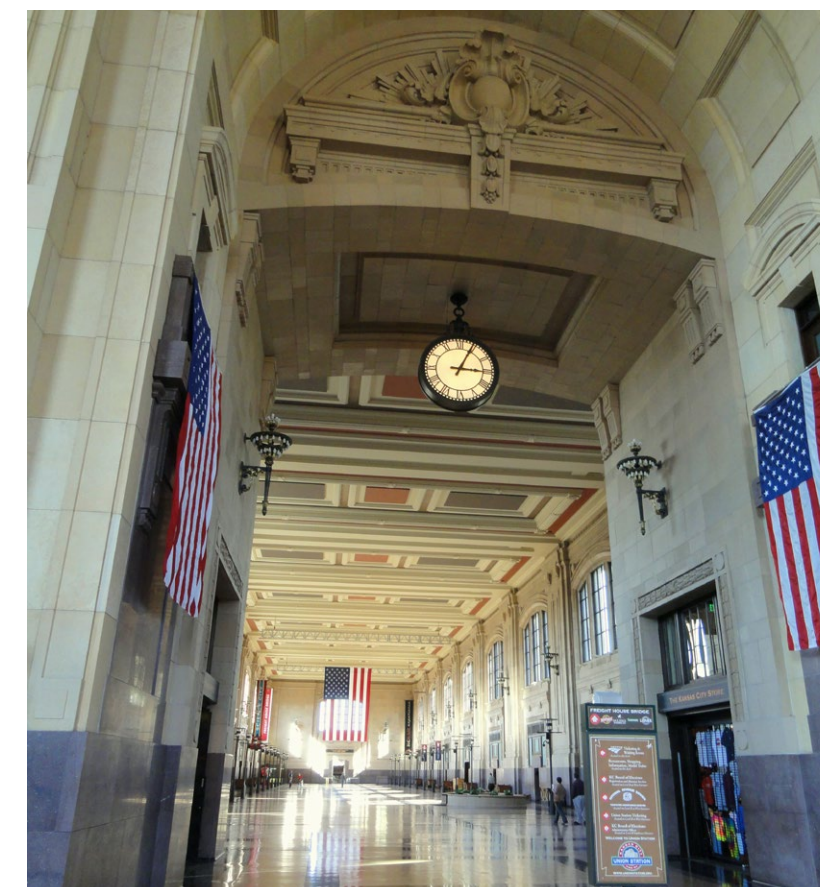

Kansas City Union Station

Amerykańska stacja otwarta w 1914 r., która w szczytowym ruchu w 1945 r. obsługiwała rocznie 670 tys. pasażerów. W latach 50. XX w. podupadła i w 1985 r. została zamknięta. W 1999 r. obiekt otwarto jako kompleks muzeów i innych atrakcji publicznych, a w 2002 r. przywrócono mu kolejową funkcję i stał się drugą najbardziej ruchliwą stacją kolejową w stanie Missouri. Odnowiony dworzec szczyci się teatrami, licznymi wystawami muzealnymi oraz takimi atrakcjami jak: interaktywne centrum nauki, czy centrum Tańca i Kreatywności Todda Bolendera.

The American station opened in 1914 and, at its peak in 1945, handled 670 thousand passengers a year. In the 1950s of the XX century, it declined, and in 1985, it was closed. In 1999, the facility was opened as a complex of museums and other public attractions. In 2002, it was restored to rail function, and it became the second-busiest railway station in Missouri. The renewed station boasts theaters, many museum exhibitions, and attractions such as: interactive learning center or the Todd Bolender Center for Dance and Creativity.

Los Angeles Union Station

Jeden z największych dworców kolejowych w Stanach Zjednoczonych. Jest ważnym punktem przesiadkowym. Budynek zaprojektowany przez Johna i Donalda Parkinsona, wybudowany w 1939 r., jest przykładem hiszpańskiej architektury kolonialnej i art. déco. Huczne otwarcie dworca trwało trzy dni, w wydarzeniach uczestniczyło pół miliona obywateli, a kosztowało około 11 mln dolarów. W 1972 r. stacja została uznana za zabytek historyczno-kulturowy i w 1980 r. wpisana do Krajowego Rejestru Miejsc Historycznych.

One of the biggest railway stations in the United States. It is an important transfer point. The building was designed by John and Donald Parkinson and built in 1939. It is an example of Spanish colonial and art déco architecture. The grand opening of the station took three days; half a million citizens participated in the events, and it cost about 11 million dollars. In 1972, the station was acknowledged as a historical and cultural monument, and in 1980, it was listed on the National Register of Historic Places.

Cincinnati Union Terminal

Stacja kolejowa i centrum muzealne w stanie Ohio. Wybudowana w 1933 r. w stylu art. déco., jest w gronie amerykańskich obiektów należących do Narodowych Pomników Historycznych. W latach 1972-1980 dworzec nie pełnił żadnych funkcji kolejowych. Pod koniec lat 80. ubiegłego stulecia, w wyniku połączenia dwóch miejscowych muzeów, odnowiono terminal, przywrócono międzymiastowy ruch kolejowy i otwarto w 1990 r. jako Cincinnati Museum Center. Renowacja budynku trwała dwa lata i kosztowała 228 mln dolarów.

A railway station and a museum center in Ohio. Built in 1933 in the art déco style, it is among the American sites included in the National Historic Monuments. In the years 1972–1980, the station did not fulfill any rail function. By the end of the 1980s of the previous century, as a result of a merger of the two local museums, a terminal was renewed, intercity rail traffic was restored, and it was opened again in 1990 as a Cincinnati Museum Center. The construction renovation took two years and cost \$228 million.

Portland Union Station

Stacja jest głównym węzłem komunikacyjnym dla obszaru metropolitalnego Portland, najstarszym terminalem pasażerskim na Zachodnim Wybrzeżu. Jej budowa została zakończona w 1896 r. Ma cztery tory i dwa perony pasażerskie, a także jeden główny tor używany wyłącznie do transportu towarowego. Charakterystycznym elementem konstrukcji jest 150-metrowa romańska wieża zegarowa, na której od 1948 r. widnieje neon „Jedź pociągiem”. Wnętrza obiektu wykończone są błyszczącym marmurem. W 1975 r. wpisano ją do Krajowego Rejestru Miejsc Historycznych.

The station is the main transportation hub for the metropolitan area of Portland and the oldest passenger terminal on the western coast. Its building was finished in 1896. It has four tracks: two passenger platforms and one big track used only for cargo. The characteristic element of the construction is the 150-meter Roman clock tower, on which, since 1948, there has been a neon sign saying “travel by train”. The interior of the facility is finished in glossy marble. In 1975, it was listed on the National Register of Historic Places.

Denver Union Station

Historyczny dworzec w stanie Kolorado, którego pierwsze otwarcie miało miejsce w 1881 r. Obiekt w stylu beaux-arts, oprócz funkcji transportu kolejowego, pełni również rolę modnego miejsca do spędzania wolnego czasu i strefy relaksu. W porze letniej organizowane są w nim interesujące koncerty oraz cotygodniowy targ płodów rolnych.

The historical railway station in Colorado State, whose first opening took place in 1881, is a facility of the beaux arts style that, apart from the railway transport functions, fulfills the function of a trendy place to spend free time and a relax zone. During the high season, there are interesting concerts and a weekly crop market organized.

Boston South Station

Ważny węzeł przesiadkowy w stanie Massachusetts na szybkiej tranzytowej linii pociągów podmiejskich MBTA i szybkiej tranzytowej linii autobusowej. Stacja została otwarta w 1899 r. W obiekcie można podziwiać mazaikę autorstwa brytyjsko-amerykańskiej artystki Ellen Harvey oraz zbudowany ponad 100 lat temu zegar na szczycie głównego budynku, który jest największym ręcznie nakręcanym mechanizmem zegarowym w Nowej Anglii.

An important interchange point in Massachusetts, located on the fast transit of the suburban rail line MBTA and the fast transit bus line. The station was opened in 1899. In the facility, one can admire the mosaic, authored by a British-American artist, Ellen Harvey, and a clock built almost a thousand years ago on the top of the main building, which is the biggest screwed clock mechanism in New England.

Estación Plaza Constitución

Jest jednym z siedmiu centralnych dworców kolejowych w Buenos Aires. Każdego roku obsługuje 156 mln pasażerów. To największa i najbardziej ruchliwa stacja kolejowa w Argentynie. Otwarta w sierpniu 1865 r. W latach 1885-1887, 1906-1907 i w roku 1912 dworzec był przebudowywany i powiększany, aby mógł sprostać obsłudze pasażerów zwiększającego się ruchu podmiejskiego. Obecnie jest punktem przesiadkowym, połączonym z linią metra oraz autobusami miejskimi i dalekobieżnymi.

One of the seven central railway stations in Buenos Aires. Each year, it handles over 156 million passengers. That is the biggest and busiest railway station in Argentina. Opened in August 1865. In the years 1885–1887, 1906–1907, and 1913, the station was rebuilt and enlarged to meet the passenger service of the increasing suburban traffic. Currently, it is a transfer point connected with the subway line and urban and long-distance buses.

Estação Central do Brasil

Dworzec główny w brazylijskim Rio de Janeiro, którego otwarcie miało miejsce w 1858 r. Pierwszy budynek dworca został rozebrany w latach 40. XX w., a na jego miejscu wybudowano obecny w stylu art déco. Jest to ostatni przystanek sieci kolejowej Rio, a także węzeł komunikacyjny z miejskim metrem i dworcem autobusowym.

The main railway station in the Brazilian city of Rio de Janeiro, whose opening took place in 1858. The first building of the station was demolished in the 1940s of the XX century, and a current, art déco railway station was built in its place. It is the last stop of the Rio rail line and also a transportation hub with an urban subway and a bus station.

Estação da Luz

Brazylijski dworzec kolejowy otwarty w 1865 r. Wraz z rosnącą liczbą ładunków i pasażerów był przez lata sukcesywnie rozbudowywany i modernizowany. Obecna wersja dworca powstała w latach 1895-1901 według projektu brytyjskiego architekta Charlesa Henry'ego Drivera. Stacja o powierzchni 13 200 m² posiada Muzeum Języka Portugalskiego, duży hol wejściowy oraz perony centralne i boczne.

A Brazilian railway station opened in 1865. With the increasing number of cargoes and passengers, it was successively expanded and modernized through the years. The current version of the station was created in the years 1895-1901 by the project of a British architect, Charles Henry Driver. The station, with a surface area of 13,200 square meters, has a Portuguese Language Museum, a big entrance hall, and central and side platforms.

Flinders Street Station

Druga najbardziej ruchliwa stacja kolejowa w Australii, obsługująca m.in. całą metropolitalną sieć kolejową. Otwarta w 1854 r. jest najstarszym dworcem w Australii. Charakterystyczne zegary pod główną kopułą, które pokazują godziny odjazdów pociągów, pochodzą z lat 60. XX w. Kompleks obejmuje 13 platform i struktur, z których każdego roku korzysta niemal 30 mln pasażerów. Jest stacją początkową dla wszystkich linii kolejki miejskiej Melbourne.

Second-busiest rail station in Australia, handling, among others, the whole metropolitan rail line. Opened in 1854, it is the oldest railway station in Australia. The characteristic clocks under the main dome, which show the train departure times, date from the 1960s of the XX century. The complex includes thirteen platforms and structures, which, each year, almost 30 million passengers take advantage of. It is a beginning station for all the Melbourne light rail line.

Dunedin Railway Station

Dworzec w Dunedin na Wyspie Południowej Nowej Zelandii zaprojektowany przez George'a Troupa. Otwarta w 1906 r. stacja była najbardziej ruchliwą w kraju, obsługiwała 100 pociągów dziennie. Obiekt charakteryzuje się eklektycznym flamandzkim stylem renesansowym. Zbudowany jest z ciemnego bazaltu z Kokonga w Strath-Taieri z jaśniejszymi okładzinami z kamienia Oamaru. Dach pokryty jest gontem z terakoty z Marsylii, w hali rezerwacji znajduje się mozaikowa podłoga z prawie 750 tys. płytek Minton, a nad balkonem biegnie fryz z porcelany Royal Doulton. Ze względu na swój charakterystyczny wygląd nazywany „domem z piernika”.

A railway station in Dunedin on the South Island of New Zealand, designed by Georg Troup. Opened in 1906, the station was the busiest one in the country; it handled hundreds of trains daily. The facility is characterized by an eclectic Flemish Renaissance style. Built from dark basalt from Kokonga in Strath-Taieri with lighter facings of Oamaru stone. The rooftop is covered with terracotta shingles from Marseille, the reservation hall has a mosaic floor of nearly 750,000 Minton tiles, and a frieze of Royal Doulton porcelain runs above the balcony. It has been called the “gingerbread house” because of its distinctive appearance.

Wydawca / Publisher

Quixi Media
85-061 Bydgoszcz
ul. Matejki 1a
www.quixi.pl

